Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

1. juuni 2022*

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääva ettevõtja suhtes kohaldatav kriisilahendusmenetlus – Kriisilahendusnõukogu poolt Banco Popular Español suhtes vastu võetud kriisilahendusskeem – Volituste delegeerimine – Põhjendamiskohustus – Hea halduse põhimõte – Määruse (EL) nr 806/2014 artikkel 20 – Õigus olla ära kuulatud – Omandiõigus

Kohtuasjas T-570/17,

Algebris (UK) Ltd, asukoht London (Ühendkuningriik),

Anchorage Capital Group LLC, asukoht New York, New York (Ameerika Ühendriigid),

esindajad: advokaadid T. Soames ja N. Chesaites ning *solicitor* R. East,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Flynn, É. Gippini Fournier ja P. Němečková,

kostja,

keda toetavad

Ühtne Kriisilahendusnõukogu, esindajad: J. King ja M. Fernández Rupérez, keda abistasid advokaadid B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch ja S. Ianc,

ja

Banco Santander, SA, asukoht Santander (Hispaania), esindajad: advokaadid J. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde ja D. Sarmiento Ramírez-Escudero ning *barrister* G. Cahill,

menetlusse astujad,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español S.A. kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15),

* Kohtumenetluse keel: inglise.

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president M. van der Woude ning kohtunikud M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (ettekandja) ja G. Steinfatt,

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 24. juuni 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 2008. aasta finantskriisi järel otsustati luua Euroopa Liidus pangandusliit, mille aluseks on ühtne, täielik ja üksikasjalik finantsteenuste reeglistik, mis kehtib kogu siseturul ja hõlmab ühtset järelevalvemehhanismi ning uusi hoiuste tagamise ja pankade kriisilahenduse raamistikke.

2 Pangandusliidu loomise esimene etapp oli ühtse järelevalvemehhanismi loomine nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63). Selle määruse põhjenduse 12 kohaselt peaks ühtne järelevalvemehhanism tagama, et liidu poliitikat seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega rakendatakse ühtselt ja tõhusalt, et finantsteenuste ühtset reeglistikku kohaldatakse krediidiasutuste suhtes samamoodi kõigis asjaomastes liikmesriikides ning et kõnealuste krediidiasutuste suhtes kohaldatakse kõrgeima kvaliteediga järelevalvet, mis on vaba muudest, usaldatavusnõuetega mitteseotud kaalutlustest. Selleks antakse määrusega nr 1024/2013 Euroopa Keskpangale (EKP) krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga seotud eriülesanded eesmärgiga aidata kaasa krediidiasutuste turvalisusele ja toimekindlusele ning finantssüsteemi stabiilsusele liidus ja kõikides liikmesriikides.

3 Seejärel võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190). Selle põhjenduses 1 on märgitud:

„Finantskriis on näidanud, et liidu tasandil puuduvad adekvaatsed vahendid, et tõhusalt tegeleda ebatervete või maksejõuetute krediidiasutuste ja investeerimisühingutega. Selliseid vahendeid on vaja eelkõige maksejõuetuse vältimiseks ning kui maksejõuetus on juba tekkinud, siis tagamaks, et ebasoodsad tagajärjed oleksid võimalikult väikesed, säilitades asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu süsteemselt kriitilised funktsioonid. Need rasked ülesanded olid kriisi ajal oluliseks teguriks, mis sundis liikmesriike päästma krediidiasutusi ja investeerimisühinguid maksumaksja raha kasutades. Usaldusväärse finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku eesmärk on kõrvaldada võimalikult ulatuslikult vajadus selliste meetmete järele.“

4 Direktiivi 2014/59 eesmärk on kehtestada liidus pankade kriisilahendust reguleerivate liikmesriigi sätete minimaalsed ühtlustamisnormid ning seal nähakse ette kriisilahendusasutuste koostöö piiriüleste pankade kriiside korral. Seejuures on direktiivis 2014/59 ja eelkõige selle artikli 3 lõikes 1 sätestatud, et iga liikmesriik määrab ühe või erandkorras mitu kriisilahendusasutust, millel on õigus rakendada kriisilahenduse vahendeid ja kasutada kriisilahendusõigusi.

5 Pidades aga silmas ühelt poolt seda, et direktiiv 2014/59 ei too kaasa kriisilahendust puudutava otsustusprotsessi tsentraliseerimist, et selles nähakse ette ühtsed kriisilahendusvahendid ja -õigused, mida iga liikmesriigi ametiasutused kasutada saavad ning et sellega jäetakse viimastele kaalutlusõigus nende vahendite kohaldamise ja kriisilahenduse toetamiseks liikmesriigi rahastu kasutamise üle otsustamisel ning võttes teiselt poolt arvesse seda, et selle direktiiviga ei ole täielikult välistatud, et liikmesriigid teevad piiriüleste konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kohta eraldi ja potentsiaalselt vastukäivaid otsuseid, otsustati luua ühtne kriisilahenduskord.

6 Pangandusliidu loomise teise etapina võeti niisiis vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

7 Määruse nr 806/2014 põhjenduses 12 on märgitud:

„Tulemuslike kriisilahendusotsuste tegemise tagamine liidus maksejõuetuks jäävate pankade kohta, sealhulgas liidu tasandil kogutud rahaliste vahendite kasutamise kohta, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimisel keskse tähtsusega. Siseturu piires võib ühe liikmesriigi panga maksejõuetus mõjutada liidu kui terviku finantsturu stabiilsust. Tulemuslike ja ühtsete kriisilahendusnormide ja kriisilahenduse rahastamise võrdsete tingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus need pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis tagab võrdsed konkurentsitingimused ja parandab siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pankade konsolideerimisgrupid on rahvusvahelised ja pankade aktivates on suur osakaal välismaisel varal. Ühtse kriisilahenduskorra puudumisel oleks ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel panganduskriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse kriisilahenduskorra loomine tagaks maksejõuetute pankade probleemiga tegelemisel neutraalse lähenemisviisi ja suurendaks seetõttu osalevate liikmesriikide pankade stabiilsust ja väldiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist. Nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute koostöömehhanismid peaksid olema selged ning ühtki liikmesriiki ega liikmesriikide rühma ei tohiks finantsteenuste pakkumise kohana otseselt ega kaudselt diskrimineerida.“

8 Määruse nr 806/2014 artikli 1 esimese lõigu kohaselt kehtestatakse sellega osalevates liikmesriikides asutatud ja artiklis 2 osutatud ettevõtjate – see tähendab pankade, mille päritoluriigi järelevalveasutus on EKP või liikmesriigi pädev asutus liikmesriigis, mille rahaühik on euro, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro ja mis on sisse seadnud tiheda koostöö määruse nr 1024/2013 artikli 7 kohaselt (vt määruse nr 806/2014 põhjendus 15) – kriisilahenduse ühtsed õigus- ja menetlusnormid.

9 Määruse nr 806/2014 artikli 1 teises lõigus on sätestatud, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“), mis on loodud kooskõlas sama määruse artikliga 42, kohaldab neid ühtseid õigus- ja menetlusnorme koos Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoniga ning liikmesriikide kriisilahendusasutustega kõnealuse määrusega loodava ühtse kriisilahenduskorra raames. Samuti on seal sätestatud, et ühtset kriisilahenduskorda toetab ühtne kriisilahendusfond (edaspidi „kriisilahendusfond“).

10 Määruse nr 806/2014 artikli 16 lõike 1 kohaselt otsustab kriisilahendusnõukogu osalevas liikmesriigis asutatud finantseerimisasutuse suhtes võtta kriisilahenduse meetme, kui täidetud on selle määruse artikli 18 lõikes 1 sätestatud kolm tingimust.

11 Esimese tingimuse kohaselt peab ettevõtja olema maksejõuetu või jääma tõenäoliselt maksejõuetuks. Seda tingimust hindab EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist või kriisilahendusnõukogu, ning see loetakse täidetuks, kui ettevõtja puhul esineb üks või mitu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 4 loetletud asjaoludest.

12 Teine tingimus eeldab seda, et puudub põhjendatud väljavaade, et mõni muu erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.

13 Kolmanda tingimuse kohaselt peab kriisilahenduse meede olema vajalik avaliku huvi seisukohast ehk olema vajalik ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks olukorras, kus ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada.

14 Määruse nr 806/2014 artikli 14 kohaselt on kriisilahenduse eesmärkideks tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus, vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, kaitsta hoiustajaid ja investoreid ning kaitsta klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

15 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 1 on sätestatud, et enne kriisilahenduse meetme kohta otsuse tegemist või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagab kriisilahendusnõukogu, et asjaomase ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja asjaomasest ettevõtjast.

16 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 15 kohaselt on väärtuse hindamine kriisilahenduse vahendi kohaldamist või kriisilahendusõiguste kasutamist käsitleva otsuse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist käsitleva otsuse lahutamatu osa.

17 Kui määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi.

18 Kriisilahendusmenetlust läbi viies peavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon tagama, et kriisilahendus toimuks kooskõlas määruse nr 806/2014 artiklis 15 loetletud põhimõtetega, mille hulgas on põhimõte, et kahjumi katavad esimeses järjekorras kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja aktsionärid ning ka põhimõte, et ükski võlausaldaja ei kata suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks katnud juhul, kui ettevõtja, keda kriisilahendus puudutab, oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.

19 Kriisilahendusnõukogu määrab kriisilahendusskeemiga kindlaks kasutatavad kriisilahenduse vahendid. Määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 2 on loetletud erinevad võimalikud kriisilahenduse vahendid, milleks on ettevõtte võõrandamine, sildasutuse loomine, vara eraldamine ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine.

20 Määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud tingimustel võib kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis kasutada ka asjaomase ettevõtja kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust. Määruse nr 806/2014 artikli 19 kohaselt võib kriisilahenduse meede hõlmata ka riigiabi andmist või kriisilahendusfondi vahendite kasutamist.

21 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt edastab kriisilahendusnõukogu vahetult pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist selle komisjonile. 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, kinnitab komisjon kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides, mis ei hõlma kõnealuse lõike kolmandas lõigus sätestatud aspekte ehk vastavust avaliku huvi kriteeriumile või kriisilahendusfondi summa olulist muutmist. Viimati nimetatud kaalutlusõigust kätkevate aspektide osas võib komisjon 12 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, teha nõukogule ettepaneku esitada kriisilahendusskeemi kohta vastuväited põhjendusega, et kriisilahendusnõukogu vastu võetud skeem ei vasta avaliku huvi kriteeriumile või kiita kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis ette nähtud fondi summa oluline muutmine heaks või esitada selle kohta vastuväide. Kriisilahendusskeem võib jõustuda ainult siis, kui nõukogu ega komisjon ei ole selle kohta 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle edastas, vastuväiteid esitanud.

22 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 9 on märgitud, et kriisilahendusnõukogu tagab, et asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused võtavad kriisilahendusskeemi elluviimiseks vajaliku kriisilahenduse meetme. Kriisilahendusskeem adresseeritakse viimati nimetatutele ja selles antakse neile juhiseid, et võtta kriisilahendusõigusi kasutades kõik vajalikud meetmed, et rakendada kriisilahendusskeem vastavalt kõnealuse määruse artiklile 29.

23 Pärast kriisilahenduse meedet käsitleva otsuse vastuvõtmist tagab kriislahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 16, et sõltumatu isik viiks läbi hindamise, tegemaks kindlaks, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus. Selle hinnangu põhjal võidakse määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti e kohaselt maksta aktsionäridele või võlausaldajatele hüvitist, kui nad on kriisilahenduse tõttu kandnud suuremat kahju kui nad oleksid kandnud tavalises maksejõuetusmenetluses toimunud likvideerimise korral.

Vaidluse taust ja pärast hagi esitamist aset leidnud asjaolud

24 Hagejad Algebris (UK) Ltd ja Anchorage Capital Group LLC on investeerimisfondide fondivalitsejad, kellele kuulusid Banco Popular Español, SA (edaspidi „Banco Popular“) täiendavad esimese taseme omavahendite instrumendid ja teise taseme omavahendite instrumendid, mille see pank oli emiteerinud enne tema suhtes kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.

Banco Populari olukord enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist

25 Banco Populari kontsern, mille emaettevõtja oli Banco Popular, oli kriisilahenduse ajal Hispaania kuues panganduskontsern.

26 Banco Popular suurendas 2016. aastal kapitali 2,5 miljardi euro võrra.

27 Kriisilahendusnõukogu 5. detsembri 2016. aasta täitevistungil võeti vastu Banco Populari kontserni kriisilahenduskava. Selles kavas eelistati kriisilahendusvahendina määruse nr 806/2014 artiklis 27 sätestatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.

28 Banco Popular avaldas 3. veebruaril 2017 oma 2016. aasta majandusaasta aruande, milles teatas vajadusest võtta kasutusele 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis tõi kaasa 3,485 miljardi euro suuruse konsolideeritud kahjumi, ning uue presidendi ametisse nimetamisest.

29 DBRS Ratings Limited (DBRS) (hilisem DBRS Morningstar) alandas 10. veebruaril 2017 Banco Populari reitingut negatiivse väljavaatega, pidades silmas Banco Populari nõrgenenud kapitalipositsiooni tulenevalt eespool punktis 28 osutatud majandusaasta aruandes prognoositust suuremast netokahjumist ning Banco Populari pingutustest vähendada endiselt suurt halbade varade mahtu.

30 Banco Popular tegi 3. aprillil 2017 teatavaks siseauditi tulemused, kust nähtus, et 2016. aasta majandusaasta aruannet võib olla vaja korrigeerida. Need kohandused tehti Banco Populari 2017. aasta esimese kvartali finantsaruandes.

31 Juhatuse esimees teatas 10. aprillil 2017 toimunud Banco Populari aktsionäride üldkoosolekul, et arvestades kontserni olukorda seoses omavahendite ja halbade varade mahuga, kavandab pank kapitali suurendamist või ettevõtte võõrandamise tehingu tegemist. Banco Populari president-peadirektor vahetati välja vähem kui aasta pärast ametisse nimetamist.

32 Pärast 3. aprilli 2017. aasta teadet 2016. aasta finantstulemuste korrigeerimise vajaduse kohta alandas DBRS 6. aprillil Banco Populari reitingut, jättes reitingu väljavaate negatiivseks. Vastavalt 7. aprillil ja 21. aprillil 2017 alandasid Banco Populari reitingut ka Standard & Poor's ja Moody's Investors service (edaspidi „Moody's"), hinnates reitingu väljavaate negatiivseks.

33 Banco Popular alustas 2017. aasta aprillis eraõiguslikku müügiprotsessi enda müümiseks mõnele tugevale konkurendile, mis taastaks tema finantsolukorra. Banco Populari omandamisest huvitatud võimalikele omandajatele määrati pakkumuste esitamise tähtpäevaks 10. juuni 2017 ning hiljem pikendati seda 2017. aasta juunikuu lõpuni.

34 Banco Popular tutvustas 5. mail 2017 oma 2017. aasta esimese kvartali finantsaruannet, kus teatati 137 miljoni euro suurusest kahjumist.

35 12. mail 2017 langes Banco Populari likviidsuskatte nõue (*Liquidity Coverage Requirement*) alla Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1) artikli 460 lõike 2 punktis c sätestatud 80protsendilise miinimummäära.

36 Banco Santander, SA teatas 16. mai 2017. aasta kirjas Banco Popularile, et tal ei ole võimalik eraõigusliku müügiprotsessi raames siduvat pakkumust esitada.

37 Banco Popular teavitas 16. mail 2017 riiklikku väärtpaberituru komisjoni (Comisión nacional del mercado de valores (CNMV), Hispaania) asjasse puutuvast asjaolust, et eraõigusliku müügiprotsessi raames näitasid potentsiaalsed omandajad üles oma huvi, ent ühtki siduvat pakkumust ei saadud.

38 Agentuur FITCH langetas 19. mail 2017 Banco Populari pikaajalist reitingut.

39 Kriisilahendusnõukogu president Elke König andis 23. mail 2017 telekanalile Bloomberg intervjuu, kus temalt küsiti eelkõige Banco Populari olukorra kohta.

40 2017. aasta mais teatati Banco Populari raskustest mitmes ajakirjandusartiklis. Näitena tuleb märkida 11. mail 2017 internetisaidil elconfidencial.com avaldatud artiklit „Saracho tellib JP Morganilt ja Lazardilt pankrotiohu tõttu Populari kiirmüügi“ („Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra“). Artiklis märgitakse, et panga president on volitanud JP Morganit ja Lazardi korraldama panga kiirmüügi tulenevalt pankrotiohust, mis on tingitud massilisest era- ja äriklientide hoiuste väljavõtmisest, ning et tema hinnangul on kogu kontserni täielik ja kohene müük ainus viis panga elujõulisuse tagamiseks. Artiklis märgitakse, et „jätkuvat hoiuste väljavõtmist ja väliste rahastusallikate sulgumist arvestades on pank tõsises pankrotiohus ning [panga president] on seega sunnitud võtma kõige drastilisema meetme ning hoiduma omavahendite suhtarvude parandamiseks ja panga EKP nõuetele vastavuse tagamiseks varade järkjärgulisest müümisest“.

41 Internetisaidil elconfidencial.com 15. mail 2017 avaldatud artiklis „EKP kontrollib Banco Populari tegevust kahe kuu jooksul keset müügiprotsessi“ („El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta“) teatatakse, et Banco Populari president käivitas oma plaani panga müümiseks pärast EKP kontrolli, mis kinnitas reservide ebapiisavust. Selle artikli kohaselt olid EKP inspektorid asunud seisukohale, et Banco Populari raskused olid seotud kinnisvarariskide katteks piisavate reservide puudumisega ning et vajalik oleks vältida hoiuste erakorralist väljavõtmist. Samuti olevat inspektorid väljendanud rahulolematust 2016. aasta raamatupidamisaruannetes kajastatuga.

42 Agentuur Reuters avaldas 31. mail 2017 artikli „ELi hoiatati Banco Populari kriisilahenduse ohu eest“ („EU warned of wind-down risk for Spain’s Banco Popular“). Selles artiklis mainitakse nimelt, et ühe anonüümseks jääva liidu ametniku sõnul hoiatas üks Euroopa peamisi pangandusjärelevalve asutusi liidu ametnikke, et Banco Popular tuleb võib-olla likvideerida, kui tal omandajat leida ei õnnestu. Artikli kohaselt märkis see ametnik samuti, et kriisilahendusnõukogu president oli hiljuti andnud „eelhoiatuse“ ning oli avaldanud, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult.

43 Samal päeval avaldas kriisilahendusnõukogu pressiteate, et selle artikli sisu ümber lükata.

44 2017. aasta juuni esimestel päevadel võeti Banco Popularist massiliselt raha välja.

45 Banco Popular esitas 5. juuni 2017. aasta hommikul Hispaania Pangale (Banco de España) esimese erakorralise likviidsusabi taotluse ning seejärel pealelõunal teise, milles suurendas taotletavat summat tulenevalt suurest rahavoogude liikumisest. Lähtudes Hispaania Panga taotlusest ning

EKP poolt samal päeval Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlusele antud hinnangust ei esitanud EKP nõukogu vastuväiteid Banco Popularile erakorralise likviidsusabi andmisele ajavahemikul kuni 8. juunini 2017. Banco Popular sai ühe osa sellest erakorralisest likviidsusabist, ent seejärel teatas Hispaania Pank, et tal ei ole võimalik Banco Popularile täiendavat erakorralist likviidsusabi anda.

46 DBRS ja Moody's alandasid 6. juunil 2017 Banco Populari reitingut.

Muud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud asjaolud

47 Kriisilahendusnõukogu tellis 23. mail 2017 Deloitte'ilt kui sõltumatult eksperdilt Banco Populari väärtuse hindamise vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 20.

48 Kriisilahendusnõukogu nõudis 24. mail 2017 määruse nr 806/2014 artikli 34 alusel Banco Popularilt tema väärtuse hindamise läbiviimiseks vajalikku teavet. 2. juunil 2017 nõudis kriisilahendusnõukogu Banco Popularilt andmete esitamist ka eraõigusliku müügiprotsessi kohta ning juurdepääsuvõimaluse loomist selle protsessi raames viimase poolt loodud turvalisele elektroonilisele andmeruumile.

49 Kriisilahendusnõukogu 3. juuni 2017. aasta täitevistungil võeti vastu otsus SRB/EES/2017/06, mille adressaat oli Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Pankade nõuetekohase ümberkorraldamise fond, Hispaania, edaspidi „FROB") ning mis puudutas Banco Populari turundamist (edaspidi „turundamist käsitlev otsus"). Kriisilahendusnõukogu andis heakskiidu sellele, et FROB alustab viivitamata Banco Populari müügiprotsessi ning tegi FROBile teatavaks turundamisega seotud nõuded vastavalt direktiivi 2014/59 artiklile 39. Eelkõige märkis kriisilahendusnõukogu, et FROB peab ühendust võtma nende viie potentsiaalse omandajaga, kellele esitati kutse pakkumuste esitamiseks eraõigusliku müügiprotsessi raames.

50 Kaks viiest potentsiaalsest omandajast otsustasid müügiprotsessis mitte osaleda ning ühe kõrvaldas EKP usaldatavusnõuetega seotud põhjustel.

51 Need kaks potentsiaalset omandajat, kes olid otsustanud müügiprotsessis osaleda, ehk Banco Santander ja Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA) allkirjastasid 4. juunil 2017 konfidentsiaalsuslepingu ning said 5. juunil 2017 juurdepääsu elektroonilisele andmeruumile.

52 Lähtudes määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktist a kinnitas kriisilahendusnõukogu 5. juunil 2017 väärtuse esimese hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 1"), mille eesmärk oli saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud.

53 Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teisele lõigule hindas EKP 6. juunil 2017 pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist, kas Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

54 EKP märkis selles hinnangus, et eelnevatel kuudel oli Banco Populari likviidsuspositsioon eelkõige hoiusebaasi märkimisväärsest kahanemisest tingituna oluliselt halvenenud. Suures mahus võtsid Banco Popularist raha välja kõigisse segmentidesse kuuluvad kliendid. EKP loetles üles Banco Populari likviidsusprobleemideni viinud sündmused.

55 Seejuures märkis ta, et 2017. aasta veebruaris toimunud majandusaasta aruande esitlemisel teatas Banco Popular, et tal tuli kasutada 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis viis 2016. aastal 3,485 miljardi euro suuruse kahjumini, ning oma pikaajalise ja panga strateegia ülevaatamist alustanud presidendi välja vahetamisest. Täiendavatest reservidest ja majandusaasta kahjumist teatamine tõi kaasa Banco Populari reitingu langetamise DBRSi poolt 10. veebruaril 2017 ning tegi Banco Populari kliendid väga murelikuks, mis väljendus hoiuste suuremahulises ja ootamatus väljavõtmises ning klientide sagedasemas panga harukontorite külastamises.

56 Samuti märkis EKP, et uue hoiuste väljavõtmise laine vallandas Banco Populari 3. aprilli 2017. aasta *ad hoc* avalik pöördumine, milles teatati mitme siseauditi tulemusest, mis võisid märkimisväärselt mõjutada asutuse finantsaruandlust, ning kinnitati, et vähem kui aasta pärast ametisse asumist vahetatakse välja asutuse president-peadirektor. EKP märkis, et seda hoiuste väljavõtmise lainet võimendasid ka järgmised asjaolud:

– Standard & Poor's alandas 7. aprillil 2017 Banco Populari reitingut;

– Banco Popular teatas 10. aprillil 2017, et ei maksa dividende ning et tingituna pingelisest omakapitalipositsioonist ja vajadusest viia halbade varade kate vastavusse teiste sarnaste pankade omaga, võib vajalikuks osutuda omakapitali suurendamine või ettevõtte võõrandamise tehingu tegemine;

– Moody's alandas 21. aprillil 2017 Banco Populari reitingut;

– avaldati 2017. aasta esimese kvartali tulemused, mis olid prognoositust halvemad;

– pidevas negatiivses meediakajastuses, nagu eespool punktides 40 ja 41 mainitud 11. ja 15. mai 2017. aasta artiklites, viidati sellele, et Banco Populari president oli andnud korralduse panga kiirmüügiks seoses vahetu pankroti- või likviidsuse kaotamise ohuga ning sellele, et järelevalveasutuse kohapealse kontrolli tulemusel tekkis pangal oluline täiendav vajadus reservide järele.

57 Samuti tõdes EKP, et iseäranis palju hoiuseid kaotati pärast 31. maid 2017, kui ajakirjanduses avaldati teave selle kohta, et juhul kui käimasolev müügiprotsess väga lühikese aja jooksul viljakaks ei osutu, võidakse pank likvideerida.

58 Lisaks sellele märkis EKP, et kuigi Banco Popular oli eelnevate nädalate jooksul välja töötanud erinevaid meetmeid täiendava likviidse vara leidmiseks ning asunud neid rakendama, ei olnud juba saadud ja oodatavad sissetulevad rahavood hindamise päevaks Banco Populari nõrgeneva likviidsuspositsiooni stabiliseerimiseks piisavad. Samuti märkis ta, et isegi koos erakorralise likviidsusabiga, millele EKP nõukogu 5. juunil 2017 vastuväiteid ei esitanud, ei olnud likviidse vara maht sel päeval piisav tagamaks Banco Populari suutlikkust täita oma kohustusi hiljemalt 7. juunil 2017.

59 EKP leidis, et need meetmed, mille Banco Popular oli juba otsustanud võtta, ei olnud tema likviidsuspositsiooni halvenemise tagasipööramiseks piisavalt tõhusad. Ta märkis, et alternatiivse meetmena selleks, et tagada oma võimekus täita peatselt sissenõutavaks muutuvaid kohustusi, püüdis Banco Popular teha ettevõtte võõrandamise tehingu ehk müüa end mõnele tugevamale konkurendile. Siiski leidis EKP, et võttes arvesse seda, kui nõrgaks oli Banco Populari likviidsuspositsioon muutunud, seda, et puudusid tõendid viimase võimekuse kohta oma

likviidsusolukorra oluliseks parandamiseks lähitulevikus, ning asjaolu, et seni ei olnud läbirääkimised positiivse tulemuseni jõudnud, ei olnud sellise eraõigusliku tehingu sõlmimine ettenähtav sellise tähtaja jooksul, mis annaks Banco Popularile võimaluse tasuda oma võlad ja täita muud kohustused tähtaegselt.

60 EKP tõdes, et samal ajal puudus võimalus võtta selliseid järelevalve- või varase sekkumise meetmeid, mis oleksid võimaldanud koheselt taastada Banco Populari piisavalt tugeva likviidsuspositsiooni ning andnud talle piisavalt aega ettevõtte võõrandamise tehingu või mõne muu lahenduse ellu viimiseks. Meetmed, mida saanuks võtta EKP kui pädev asutus vastavalt õigusnormidele, millega oli liikmesriigi õigusesse üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338) artikkel 104 ja direktiivi 2014/59 artiklid 27–29 või määruse nr 1024/2013 artikkel 16, ei oleks saanud tagada seda, et Banco Popular suudaks tähtaegselt oma võlad tasuda või muud kohustused täita, pidades silmas täheldatud likviidsuse vähenemise ulatust ja tempot.

61 Võttes arvesse eelkõige hoiuste liigset väljavoolu, panga likviidsete vahendite kaotamise kiirust ja viimase võimetust muud likviidset vara leida, asus EKP kokkuvõttes seisukohale, et esinevad objektiivsed asjaolud, millest nähtub, et Banco Popular ei ole lähitulevikus tõenäoliselt võimeline tähtaegselt oma võlgu tasuma või muid kohustusi täitma. EKP leidis, et Banco Popular on maksejõuetu või igal juhul jääb lähitulevikus tõenäoliselt maksejõuetuks määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a ja lõike 4 punkti c mõistes.

62 Banco Populari juhatus teatas 6. juunil 2017 EKP-le, et on jõudnud järeldusele, et pank jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

63 Samal päeval kinnitas FROB kirja, mis sisaldas müügiprotsessi puudutavat teavet (edaspidi „müügiprotsessi puudutav kiri“) ja milles määrati pakkumuste esitamise tähtpäevaks 6. juuni 2017. aasta südaöö.

64 Samal päeval teatas BBVA, kes oli üks kahest Banco Populari potentsiaalsest omandajast, FROBile, et tema pakkumust ei esita.

65 Selsamal 6. juunil 2017 esitas Deloitte kriisilahendusnõukogule määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel koostatud teise väärtuse hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 2“). Hinnangu 2 eesmärk oli hinnata Banco Populari varade ja kohustuste väärtust, anda hinnang sellele, kuidas koheldaks aktsionäre ja võlausaldajaid juhul, kui Banco Populari suhtes viidaks läbi tavaline maksejõuetusmenetlus, ning esitada teave, mille põhjal on võimalik teha otsus üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta ning mis võimaldab kriisilahendusnõukogul kindlaks määrata, millised on ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral äris tavalised tingimused. Selles hinnangus hinnati Banco Populari majanduslikuks väärtuseks parima stsenaariumi korral 1,3 miljardit eurot, halvima stsenaariumi korral -8,2 miljardit eurot ning parima hinnangu kohaselt -2 miljardit eurot.

66 Banco Santander tegi 7. juunil 2017 siduva pakkumuse.

67 FROB teatas 7. juuni 2017. aasta kirjas kriisilahendusnõukogule, et Banco Santander tegi pakkumuse 7. juunil kell 03.12 ning et hind, mida Banco Santander Banco Populari aktsiate müügi eest pakkus, oli üks euro. FROB märkis, et tema juhatus käsitab Banco Santanderit konkurentsile avatud müügiprotsessis osalenud pakkujana ning on otsustanud teha kriisilahendusnõukogule ettepaneku nimetada Banco Populari kriisilahendusskeemi vastuvõtmist puudutavas kriisilahendusnõukogu otsuses omandajaks Banco Santander.

Banco Populari 7. juuni 2017. aasta kriisilahendusskeem

68 Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil võeti määruse nr 806/2014 alusel vastu otsus SRB/EES/2017/08, mis käsitleb Banco Populari kriisilahendusskeemi (edaspidi „kriisilahendusskeem“).

69 Kriisilahendusskeemi artikli 1 kohaselt otsustas kriisilahendusnõukogu, olles leidnud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, viia Banco Populari suhtes kriisilahenduse kuupäevast alates läbi kriisilahendusmenetluse.

70 Esiteks leidis kriisilahendusnõukogu, et Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, teiseks, et puuduvad muud meetmed, millega saaks mõistliku aja jooksul Banco Populari maksejõuetust ära hoida, ning kolmandaks, et kriisilahenduse meede, mis seisneb ettevõtte võõrandamise vahendis, on avalikes huvides. Selles osas märkis kriisilahendusnõukogu, et kriisilahendus on vajalik ja proportsionaalne määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 nimetatud kahe eesmärgi saavutamiseks ehk selleks, et tagada panga kriitiliste funktsioonide jätkuvus ning vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele.

71 Kriisilahendusskeemi artiklis 5.1 sisaldub järgmine kriisilahendusnõukogu otsus:

„Banco Populari suhtes kohaldatavaks kriisilahendusvahendiks on ettevõtte võõrandamine vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 24, mis toimub aktsiate üleandmise teel omandajale. Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine toimub vahetult enne ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamist.“

72 Kriisilahendusskeemi artikkel 6 puudutab kapitaliinstrumentide allahindamist ja ettevõtte võõrandamise vahendit. Artiklis 6.1 on kriisilahendusnõukogu märkinud meetmed, mille ta võttis määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud allahindamise õigust kasutades.

73 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.1 on kriisilahendusnõukogu otsustanud:

– esmalt hinnata alla Banco Populari aktsiakapitali nimiväärtus summas 2 098 429 046 eurot, millega kaasneb Banco Populari aktsiate tühistamine 100% ulatuses;

– seejärel konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeval käibel olevate täiendavate esimese taseme kapitaliinstrumentide kogu nimiväärtus Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks, mis on „I uued aktsiad“;

– seejärel hinnata I uute aktsiate nimiväärtus alla nullini, millega kaasneb nende „I uute aktsiate“ tühistamine 100% ulatuses,

– ja lõpuks konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeva seisuga käibel olevate teise taseme kapitaliinstrumentide kogu nimiväärtus Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks, mis on „II uued aktsiad“.

74 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.3 on sätestatud, et allahindamis- ja konverteerimismeetmete aluseks on väärtuse hinnang 2, mida toetavad Hispaania kriisilahendusasutuse FROB poolt läbi viidud läbipaistva ja avatud müügiprotsessi tulemused.

75 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.5 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et kasutas ettevõtte võõrandamise vahendiga seotud õigust, mis tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 24 lõike 1 punktist a ning määras, et „II uued aktsiad“, mille suhtes ei ole kolmandatel isikutel mis tahes õigusi, antakse 1 euro suuruse tasu eest üle Banco Santanderile. On täpsustatud, et omandaja on üleandmiseks nõusoleku juba andnud.

76 Samuti on kriisilahendusnõukogu märkinud, et „II uute aktsiate“ üleandmine peaks toimuma omandaja 7. juuni 2017. aasta siduva pakkumuse alusel ning FROB peaks selle läbi viima vastavalt 18. juuni 2015. aasta seadusele 11/2015, mis käsitleb krediidiasutuste ja investeerimisteenuseid pakkuvate ühingute finantsseisundi taastamist ja kriisilahendust (Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión, BOE nr 146, 19.6.2015, lk 50797).

77 Kriisilahendusskeem esitati komisjonile heakskiitmiseks 7. juunil 2017 kell 05.13.

78 7. juunil 2017 kell 06.30 võttis komisjon vastu otsuse (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español S.A. kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15, edaspidi „vaidlustatud otsus“) ning tegi selle teatavaks kriisilahendusnõukogule. Seetõttu jõustus kriisilahendusskeem samal päeval.

79 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 4 on märgitud:

„Komisjon nõustub kriisilahendusskeemiga. Eelkõige nõustub ta Ühtse Kriisilahendusnõukogu esitatud põhjendustega selle kohta, miks kriisilahendus on avalikes huvides vajalik, vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artiklile 5.“

80 Samal päeval otsustas FROB võtta kriisilahendusskeemi rakendamiseks vajalikud meetmed vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 29. Selleks andis FROB nõusoleku teise taseme kapitaliinstrumentide konverteerimise tulemusel tekkinud Banco Populari uute aktsiate („II uued aktsiad“) üleandmiseks Banco Santanderile.

Pärast kriisilahendusotsuse tegemist aset leidnud asjaolud

81 Deloitte edastas 14. juunil 2018 kriisilahendusnõukogule määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetes 16–18 sätestatud erinevat kohtlemist käsitleva hinnangu, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui Banco Populari suhtes oleks läbi viidud tavaline maksejõuetusmenetlus (edaspidi „hinnang 3“). 31. juulil 2018 saatis Deloitte kriisilahendusnõukogule selle hinnangu lisa, parandades mõned vormivead.

82 Ühinemise tulemusena sai Banco Santanderist kui ühendavast ühingust 28. septembril 2018 Banco Populari üldõigusjärglane.

83 Kriisilahendusnõukogu võttis 17. märtsil 2020 vastu otsuse SRB/EES/2020/52, et määrata kindlaks, kas aktsionäridele ja võlausaldajatele, keda Banco Popular suhtes võetud kriisilahenduse meetmed mõjutasid, tuleb maksta hüvitist. Seda otsust puudutav teade avaldati 20. märtsil 2020 *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2020, C 91, lk 2). Selles otsuses asus kriisilahendusnõukogu seisukohale, et aktsionäridel ja võlausaldajatel, keda Banco Popular kriisilahendus mõjutas, ei ole määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti e alusel õigust ühtsest kriisilahendusfondist hüvitist saada.

Menetlus ja poolte nõuded

84 Hagiavaldusega, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 17. augustil 2017, esitasid hagejad käesoleva hagi.

85 Dokumentidega, mis esitati Üldkohtule vastavalt 20. novembril ja 18. detsembril 2017, taotlesid Banco Santander ja kriisilahendusnõukogu käesolevas asjas menetlusse astumist komisjoni nõuete toetuseks. Üldkohtu kaheksanda koja president rahuldas Banco Popular ja Banco Santanderi menetlusse astumise taotlused 12. aprilli 2019. aasta määrusega. Menetlusse astujad esitasid oma seisukohad ja hagejad esitasid nende kohta oma märkused selleks ette nähtud tähtaja jooksul.

86 Üldkohus esitas 6. juulil 2018 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames kohtuasja pooltele kirjalikud küsimused. Kohtuasja pooled vastasid neile määratud tähtaja jooksul.

87 31. oktoobril 2019 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjas taotlesid hagejad uuesti tõendite kogumist kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel. Komisjon ja kriisilahendusnõukogu esitasid oma seisukoha ette nähtud tähtaja jooksul.

88 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti Üldkohtu kodukorra artikli 27 lõike 5 kohaselt, määrati ettekandja-kohtunik kolmandasse kotta ning seetõttu anti käesolev kohtuasi lahendada sellele kojale.

89 Kolmanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus kodukorra artikli 28 alusel suunata kohtuasja laiendatud koosseisule.

90 Üldkohtu kantseleisse 16. oktoobril 2020 saabunud kirjaga esitasid hagejad kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel uue taotluse tõendite kogumiseks. Komisjon, kriisilahendusnõukogu ja Banco Santander esitasid oma seisukoha ette nähtud tähtaja jooksul.

91 Üldkohus tegi 15. märtsil 2021 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames komisjonile ettepaneku mitme dokumendi esitamiseks. 30. märtsi 2021. aasta kirjas vastas komisjon, et ta ei saa Üldkohtu taotlust rahuldada, kuid ta saab välja nõutud dokumendid esitada teatava menetlustoimingu raames.

92 Üldkohus tegi 15. aprillil 2021 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames kriisilahendusnõukogule ettepaneku mitme dokumendi esitamiseks. 20. aprilli 2021. aasta kirjaga vastas kriisilahendusnõukogu, et taotletud dokumendid on osaliselt konfidentsiaalsed ning nende esitamine on võimalik, kui Üldkohus otsustab teha vastava menetlustoimingu.

93 21. mai 2021. aasta kohtumäärusega pani Üldkohus komisjonile ühelt poolt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ja teiselt poolt kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ning artikli 103 alusel kohustuse esitada täielikud versioonid kriisilahendusskeemist, hinnangust 2 ning EKP 6. juuni 2017. aasta hinnangust Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta. Samuti kohustas Üldkohus kriisilahendusnõukogu esitama mittekonfidentsiaalse ja konfidentsiaalse versiooni Banco Populari 6. juunil 2017 EKP-le saadetud kirjast ja selle lisast, ning EKP 18. mai 2017. aasta kirjast Banco Popularile.

94 4. juunil 2021 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjaga esitasid hagejad kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel uue taotluse tõendite kogumiseks. Teistel pooltel paluti esitada selle taotluse suhtes oma seisukoht kohtuistungil.

95 16. juuni 2021. aasta määrusega Üldkohus esiteks eemaldas toimikust komisjoni ja kriisilahendusnõukogu poolt 21. mai 2021. aasta kohtumääruse täitmiseks esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid ning teiseks edastas teistele pooltele Banco Populari 6. juuni 2017. aasta kirja EKP-le ilma selle lisata.

96 Kuna kahel kolmanda koja laiendatud koosseisu kohtunikul esines takistus asja arutamisel osalemiseks, määras Üldkohtu president koja koosseisu täiendamiseks kotta kaks teist kohtunikku.

97 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 24. juuni 2021. aasta kohtuistungil.

98 Hagejad paluvad Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus või teise võimalusena selle artikkel 1;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

99 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

100 Banco Santander ja kriisilahendusnõukogu paluvad Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

101 Oma hagi põhjendamiseks esitavad hagejad kuus väidet. Esimese kohaselt ei analüüsinud komisjon kriisilahendusskeemi enne selle kinnitamist. Teise väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust. Kolmas väide põhineb ametisaladuse hoidmise kohustuse ja hea halduse

põhimõtte rikkumisel. Neljanda väite kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklite 14, 18, 20–22 ja 24 kohaldamisel tehtud ilmseid hindamisvigu. Viies väide puudutab omandiõiguse rikkumist. Kuuenda väite kohaselt on rikutud õigust olla ära kuulatud.

102 Kõigepealt tuleb märkida Üldkohtu kontrolli ulatusega seoses, et hagejate hinnangul tuleb Üldkohtul kriisilahendusskeemi täielikult ja põhjalikult kontrollida.

103 Komisjon leiab, et tühistamishagide menetlemisel on liidu kohtud kohustatud keerukat tehnilist küsimust lahendades kontrollima vaidlustatud akti aluseks olevate faktiliste ja õiguslike asjaolude paikapidavust, kontrollima, et ei ole tehtud ilmselgeid vigu ega võimu kuritarvitatud, ning et kostja ei ole ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire.

104 Siinkohal tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt on Üldkohtu teostatava kontrolli ulatus piiratud nii olukordades, kus vaidlustatud akt tugineb äärmiselt keerulistele teaduslikele ja tehnilistele faktilistele asjaoludele antud hinnangule, kui ka siis, kui tegemist on keeruliste majanduslike hinnangutega.

105 Ühelt poolt peab liidu kohtu kontroll olukordades, kus liidu ametivõimudel on nende võetavate meetmete olemuse ja ulatuse kindlaksmääramisel lai kaalutlusõigus, eeskätt äärmiselt keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaolude hindamisel, piirduma hinnanguga sellele, kas sellise õiguse teostamisel esineb ilmne viga või võimu kuritarvitamine, või kas ametivõimud on oma kaalutlusõigust ilmselgelt ületanud. Niisuguses kontekstis ei saa liidu kohus asendada oma hinnanguga hinnangut, mille on teaduslike ja tehniliste asjaolude kohta andnud liidu ametivõimud, kellele ainsana on EL toimimise lepinguga see ülesanne pandud (21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60, ning 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Bilbaína de Alquitranes jt *vs.* ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, punkt 76; vt ka 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Deza *vs.* ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, punkt 163 ja seal viidatud kohtupraktika).

106 Teiselt poolt, mis puudutab liidu kohtute teostatavat kontrolli liidu asutuste tehtud keeruliste majanduslike hinnangute üle, siis see on piiratud kontroll, mille käigus kontrollitakse tingimata üksnes seda, kas on järgitud menetlusnorme ja põhjendamisreegleid, kas asjaolud on sisuliselt täpselt kindlaks tehtud, et tehtud ei ole ühtki ilmset hindamisviga ning et tegemist ei ole võimu kuritarvitamisega. Selle kontrolli raames ei saa liidu kohus asendada liidu pädeva asutuse majanduslikku hinnangut enda omaga (vt selle kohta 11. juuli 1985. aasta kohtuotsus Remia jt *vs.* komisjon, 42/84, EU:C:1985:327, punkt 34; 10. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Iberpotash *vs.* komisjon, T-257/18, EU:T:2020:1, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).

107 Kuna otsused, mille kriisilahendusnõukogu kriislahendusmenetluses tegema peab, tuginevad äärmiselt keerulistele majanduslikele ja tehnilistele hinnangutele, tuleb tõdeda, et kohtu poolt teostatava kontrolli osas on kohaldatavad eespool punktides 105 ja 106 mainitud kohtupraktikast tulenevad põhimõtted.

108 See, et kriisilahendusnõukogul on majanduslikes ja tehnilistes küsimustes kaalutlusõigus, ei tähenda siiski, et liidu kohus peaks hoiduma kontrollimast seda, kuidas on kriisilahendusnõukogu tema otsuse aluseks olevaid majanduslikke andmeid tõlgendanud. Nagu ka Euroopa Kohus leidnud on, tuleb liidu kohtul isegi keeruliste hinnangute korral kontrollida mitte üksnes esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka seda, kas need

tõendid kujutavad endast kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas need toetavad järeldusi, mis nende põhjal on tehtud (vt 22. novembri 2007. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkt 57 ja seal viidatud kohtupraktika; 26. märtsi 2019. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Itaalia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 10. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 115 ja seal viidatud kohtupraktika).

109 Tuvastamaks, et kriisilahendusnõukogu on faktiliste asjaolude hindamisel teinud ilmse hindamisvea, millega saaks olla põhjendatav kriisilahendusskeemi tühistamine, peavad hagejate esitatud tõendid olema piisavad, et kriisilahendusskeemis asjaoludele antud hinnang muutuks ebausutavaks (vt analoogia alusel 14. juuni 2018. aasta kohtuotsus Lubrizol France *vs.* nõukogu, C-223/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:442, punkt 39; 12. detsembri 1996. aasta kohtuotsus AIUFFASS ja AKT *vs.* komisjon, T-380/94, EU:T:1996:195, punkt 59, ning 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, T-167/13, EU:T:2018:940, punkt 108 ja seal viidatud kohtupraktika).

Esimene väide, et komisjon ei analüüsinud kriisilahendusskeemi enne selle kinnitamist

110 Hagejad väidavad sisuliselt, et arvestades lühikest tähtaega, mis komisjonil oli kriisilahendusskeemi kinnitamiseks, ei olnud tal võimalik nõuetekohaselt hinnata selle skeemi neid aspekte, milles tal oli kaalutlusõigus, rikkudes nii volituste delegeerimise põhimõtteid, mis tulenevad 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusest Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7). Nad leiavad, et komisjon piirdus kriisilahendusskeemi kinnitamisega, delegeerides õigusvastaselt oma kaalutlusõiguse kriisilahendusnõukogule.

111 Komisjon täheldab, et alates 2. maist 2017, mil kriisilahendusnõukogu teatas talle, et Banco Popularil on likviidsusprobleeme ja et võib-olla on vaja võtta kriisilahendusmeede, oli ta seotud kõikvõimalike stsenaariumide ettevalmistamisega. Ta tegutses kriisilahendusnõukogu otsuseid tegevates organites alalise vaatlejana. Tal oli juurdepääs kõikidele dokumentidele ja tema eksperdid aitasid kriisilahendusnõukogul koostada kriisilahendusskeemi. Ta kinnitab, et ta sai seega nõutud hinnangu kriisilahendusskeemile anda selleks ette nähtud aja jooksul.

112 Olgu mainitud, et 22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuse Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu (C-270/12, EU:C:2014:18) punktis 41 märkis Euroopa Kohus, et 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) rõhutas ta sisuliselt, et volituste delegeerimise tagajärjed on väga erinevad olenevalt sellest, kas see puudutab ühelt poolt täidesaatvaid volitusi, mis on selgelt piiritletud ja mille teostamist saab seetõttu delegeeriva asutuse kehtestatud objektiivsete kriteeriumide alusel põhjalikult kontrollida, või teiselt poolt „kaalutlusõiguse teostamist, millega kaasneb suur hindamisvabadus, mille teostamine võib endast kujutada tegeliku majanduspoliitika rakendamist“.

113 Euroopa Kohus lisas, et märkis 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) samuti, et esimest liiki delegeerimine ei saa tuntavalt muuta tagajärgi, mille toob kaasa delegeeritavate volituste teostamine, samas kui teist liiki delegeerimise korral asendatakse delegeeriva asutuse valikud volituse saanud asutuse omadega, mistõttu toimub „tegelik vastutuse üleminek“ (22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu, C-270/12, EU:C:2014:18, punkt 42).

114 Käesoleva väite ulatuse hindamiseks tuleb täpsustada, milline on määrusega nr 806/2014 kehtestatud kriisilahenduse meetmete vastuvõtmise menetlus ja eelkõige milline on komisjoni roll.

115 Sellega seoses tuleb märkida, et määruses nr 806/2014 kriisilahenduse meetmete võtmise menetluse kujundamisel võttis seadusandja arvesse märkusi, mille esitas nõukogu õigustalitus komisjoni määruse ettepanekut käsitlevas 7. oktoobri 2013. aasta arvamuses, mille eesmärk oli hinnata määruse ettepanekus algselt ette nähtud menetluse kooskõla nende volituste delegeerimise põhimõtetega, mida on tõlgendatud 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7).

116 Algul erines selles arvamuses käsitletud määruse ettepanekus komisjoni ja kriisilahendusnõukogu vaheline pädevusjaotus sellest, mis lõpuks määruses nr 806/2014 ette nähti. Eelkõige oli komisjoni pädevuses ettevõtja suhtes kriisilahendusmenetluse algatamine, kriisilahendusvahendite kasutamise raamistiku kehtestamine ning selle otsustamine, kas ja kuidas tuleks kasutada kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust, kriisilahendusnõukogu pädevuses oli aga komisjoni kehtestatud raamistikust lähtudes liikmesriikide kriisilahendusasutustele adresseeritud otsuste tegemine.

117 Oma arvamuses märkis nõukogu õigusteenistus, et teatud meetmed, mida kriisilahendusnõukogu kriisilahendusotsusega võtta võis, ei olnud piisavalt täpselt määratletud. Nõukogu õigusteenistus leidis, et lähtudes 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) antud tõlgendusest, on liidu õigusega kooskõlas määruse ettepaneku üldine ülesehitus ja struktuur, mille kohaselt võtab komisjon vastu kriisilahendust puudutava alusotsuse ning kriisilahendusnõukogu peab tegutsema komisjoni poolt kehtestatud kriteeriumide raames. Ta leidis siiski, et kriisilahendusnõukogu volitused kriisilahendusvahendite rakendamisel ja tema otsused näisid teatud määral hõlmavat kaalutlusõigust ja minevat kaugemale puhtalt tehnilise pädevuse teostamisest. Seetõttu leidis ta, et määrusesse võib olla vaja kas lisada muud sätted, mille eesmärk on korralikult piiritleda, kuidas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusvahendeid kohaldab, või kaasata selle pädevuse teostamisse mõni rakendamisvolitusi omav liidu institutsioon.

118 Nõukogu õigusteenistuse arvamust arvesse võttes muutis liidu seadusandja kriisilahenduse meetmete võtmise üle otsustamise korda. Kuna kriisilahenduse meetme võtmise üle otsustamine eeldab kaalutlusõiguse teostamist, andis seadusandja selle pädevuse institutsioonile, mitte kriisilahendusnõukogule.

119 See ilmneb eelkõige määruse nr 806/2014 põhjendustest 24 ja 26, kus on märgitud:

> „(24) Arvestades, et ainult liidu institutsioonid võivad kehtestada liidu kriisilahenduspoliitika ja kuna iga kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel jääb teatav kaalutlusruum, on vaja sätestada nõukogu ja komisjoni piisav kaasamine institutsioonidena, kes [ELTL] artikli 291 kohaselt võivad teostada rakendusvolitusi. Kriisilahendusnõukogu tehtud kriisilahendusotsuste kaalutlusaspekte peaks hindama komisjon. Arvestades kriisilahendusotsuste märkimisväärset mõju liikmesriikide ja kogu liidu finantsstabiilsusele ning liikmesriikide fiskaalsuveräänsusele, on tähtis, et rakendusvolitused teatavate kriisilahendusega seotud otsuste tegemiseks antaks nõukogule. Seepärast peaks just nõukogu komisjoni ettepaneku alusel teostama tõhusat kontrolli selle üle, kuidas kriisilahendusnõukogu on hinnanud avaliku huvi olemasolu, ning hindama kõiki olulisi muudatusi, mis on tehtud fondist konkreetsele kriisilahenduse meetmele antavas abisummas. […]

(26) […] Kui kriisilahendusnõukogu leiab, et kõik kriteeriumid kriisilahenduse käivitamiseks on täidetud, peaks ta kriisilahendusskeemi vastu võtma. Kriisilahendusskeemi vastuvõtmise menetlus, millesse on kaasatud komisjon ja nõukogu, tugevdab kriisilahendusnõukogu jaoks vajalikku tegevuslikku iseseisvust, olles samas kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega asutustele volituste delegeerimise põhimõtte kohta. Seetõttu sätestatakse käesolevas määruses, et kriisilahendusnõukogu vastuvõetud kriisilahendusskeem jõustub ainult sel juhul, kui nõukogu või komisjon ei esita 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle on vastu võtnud, vastuväiteid või kui selle kriisilahendusskeemi kiidab heaks komisjon. Põhjused, miks nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemile vastu olla, on rangelt piiratud avaliku huvi olemasoluga ja sellega, kui komisjon on oluliselt muutnud summat, mille kriisilahendusnõukogu on fondist kasutamiseks välja pakkunud. […] Komisjon peaks kriisilahendusnõukogu koosolekute vaatlejana pidevalt kontrollima, et kriisilahendusnõukogu poolt vastuvõetud kriisilahendusskeem vastab täielikult käesolevale määrusele, tagab eri eesmärkide ja kaalul olevate huvide asjakohase tasakaalu, võtab arvesse avalikku huvi ja säilitab siseturu terviklikkuse. Arvestades, et kriisilahendusmeede nõuab väga kiiret otsuste tegemist, peaksid nõukogu ja komisjon tegema tihedat koostööd ja nõukogu ei tohiks juba komisjoni poolt tehtud ettevalmistustööd topelt teha. […]“

120 Kriisilahendusmenetluse kohta on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 7 niisiis sätestatud, et komisjon kas kinnitab kriisilahendusskeemi või esitab sellele vastuväited kaalutlusõigust kätkevates aspektides, ning et kriisilahendusskeem saab jõustuda ainult siis, kui komisjon ega nõukogu ei ole selle kohta 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle edastas, vastuväiteid esitanud.

121 Selleks et kriisilahendusskeem saaks luua õiguslikke tagajärgi, on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt seega vajalik, et liidu institutsioon ehk komisjon või nõukogu kinnitaks kriisilahendusskeemi selle kaalutlusõigust käsitlevates aspektides. Seeläbi on liidu seadusandja pannud institutsioonile õigusliku ja poliitilise vastutuse liidu kriisilahenduspoliitika kindlaksmääramise eest, vältides seeläbi „tegelikku vastutuse üleminekut“ 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuse Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) tähenduses.

122 Järelikult peab komisjon tõesti enne kriisilahendusskeemi kehtima hakkamist olema seda skeemi hinnanud selle kaalutlusõigust käsitlevates aspektides. Vastasel juhul, nagu väidavad hagejad, delegeeris komisjon õigusvastaselt oma kaalutlusõiguse kriisilahendusnõukogule, rikkudes volituste delegeerimise põhimõtteid, mis tulenevad 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusest Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7).

123 Kui kriisilahendusskeem hakkaks kehtima, nagu väidavad hagejad, pärast selle komisjonipoolset kinnitamist, mis põhineb mitte tema hinnangul, vaid lihtsal heakskiidul, tekiks olukord, kus kriisilahendusnõukogu hindaks ainult kaalutlusõiguse aspekte, mis puudutavad majanduspoliitilist valikut ja seega vajadust skeemi rakendada, mis ei ole kooskõlas 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) välja töötatud põhimõtetega.

124 Sellega seoses märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 4, et ta on kriisilahendusskeemiga nõus, eelkõige põhjustega, mille kriisilahendusnõukogu esitas, et põhjendada kriisilahendusmeetme vajalikkust avalikes huvides.

125 Nii kinnitas komisjon kriisilahendusnõukogu otsuse kohaldada Banco Populari suhtes kriisilahenduse meedet, leides eelkõige, et ettevõtte võõrandamise vahendi valimine oli vajalik ja proportsionaalne, et saavutada eesmärgid, mis olid kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamine ja finantsstabiilsusele olulise negatiivse mõju vältimine.

126 Oma argumentides väidavad hagejad, et menetluse käiku arvestades piirdus komisjon kriisilahendusskeemi kinnitamisega seda analüüsimata, delegeerides õigusvastaselt oma kaalutlusõiguse kriisilahendusnõukogule.

127 Esimesena väidavad hagejad, et kriisilahendusskeem edastati komisjonile 7. juunil 2017 kl 5:13 ja see hakkas kehtima samal päeval kl 6:30. Nende hinnangul on võimatu, et nii lühikese aja jooksul täitis komisjon oma kohustuse hinnata nõuetekohaselt kriisilahendusskeemi kaalutlusõigust kätkevates aspektides.

128 Teisena märgivad hagejad, et komisjoni 7. juuni 2017. aasta koosoleku protokollist nähtub, et kriisilahendusskeem kinnitati kirjalikus kiirmenetluses. Hagejad on seisukohal, et finantsstabiilsuse, finantsteenuste ja kapitaliturgude liidu peadirektoraat pidi analüüsima, kas kriisilahendusnõukogu jõudis kriisilahendusskeemi kaalutlusõigust kätkevates aspektides sobivate järeldusteni ja pidi seega komisjonile andma soovituse kriisilahendusskeem kinnitada. Soovitus oleks tulnud edastada komisjoni liikmete kabinettidele, peadirektoraatidele ja õigustalitusele, täpsustades tähtaega, mille jooksul tuli vastuväited esitada, ning vastuväidete puudumisel oleks otsus tulnud lugeda vastuvõetuks vastavalt komisjoni töökorra artiklile 12. Nad leiavad, et komisjonil on võimatu selles menetluses 77 minutiga analüüsida nõuetekohaselt kriisilahendusskeemi kaalutlusõigust kätkevates aspektides. Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 7 on talle antud 24-tunnine tähtaeg.

129 Olgu täheldatud, et hagejad ei vaidle vastu sellele, et kriisilahendusskeem tuli vastu võtta kiiresti.

130 Määruse nr 806/2014 artiklist 30 nähtub ühelt poolt, et kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni kõigist meetmetest, mida ta kriisilahenduse ettevalmistamiseks võtab, ning teiselt poolt, et kriisilahendusnõukogu ja teiste seas komisjon teevad viidatud määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd, eelkõige kriisilahenduse kavandamise, varajase sekkumise ja kriisilahenduse etappides, ning et nad esitavad üksteisele kogu teabe, mida nad oma ülesannete täitmiseks vajavad.

131 Lisaks on määruse nr 806/2014 artikli 43 lõikes 3 ette nähtud, et komisjon määrab oma esindaja, kellel on õigus osaleda alalise vaatlejana kriisilahendusnõukogu täitevistungitel ja täiskogul, ning et tema esindajal on õigus osaleda aruteludes ja tutvuda kõigi dokumentidega.

132 Nagu kriisilahendusnõukogu ja komisjon märgivad, oli viimane seotud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud erinevate staadiumidega juba alates 2017. aasta maist vastavalt tema kohustustele, mis tulenevad määrusest nr 806/2014.

133 Sellega seoses täpsustas komisjon kostja vastuses, millised on kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnevad erinevad etapid, milles ta osaleb. Ta mainis muu hulgas mitut koosolekut kriisilahendusnõukoguga alates 22. maist 2017 ja igapäevaseid koosolekuid alates 30. maist 2017, kriisilahendusnõukogu poolt talle 6. ja 7. juunil 2017 edastatud kriisilahendusskeemi eelprojekte ja tema erinevate talituste tegevust alates 6. juunist 2017 kl 17:30 kuni 7. juunini kl 5:13.

134 Komisjon märgib samuti, et alalise vaatlejana oli tal juurdepääs kõikidele kriisilahendusskeemi ettevalmistamiseks tarvilikele dokumentidele, eelkõige nendele, mis puudutasid Banco Populari finantsolukorda, ja et tema eksperdid osalesid kriisilahendusnõukoguga kriisilahendusskeemi väljatöötamisel, keskendudes eelkõige ühele kriisilahendusskeemi mudelile. Ta lisab, et alates 6. juunist 2017 viibisid tema eksperdid kriisilahendusnõukogu ruumides, et aidata tal kriisilahendusskeem koostada.

135 Vastuseks menetlust korraldavale meetmele esitas komisjon esiteks loetelu kriisilahendusnõukogu täitevistungi nende koosolekute protokollidest, kus ta oli osalenud alates 22. maist 2017. See nimekiri tõendab komisjoni osalemist kolmel koosolekul 24. mail, 2. juunil ning 6. ja 7. juunil 2017. Teiseks esitas komisjon loetelu oma teenistuste mitteametlikest sisearuannetest seoses kriisilahendusskeemi ettevalmistamisega, mis kandsid kuupäevi 22., 24. ja 29. mai ning 2. ja 6. juuni 2017. Kolmandaks esitas komisjon mitu tema teenistuste ja kriisilahendusnõukogu vahel 1., 3., 6. ja 7. juunil 2017 saadetud e-kirja, mis puudutasid kriisilahenduse mudelite edastamist olenevalt tegevuse võõrandamise stsenaariumile ja kriisilahendusskeemi eelprojektide edastamist. Need e-kirjad tõendavad eelkõige seda, et komisjon sai kriisilahendusskeemi eelprojektid enda käsutusse 6. juunil 2017 kl 18:59 ja 7. juunil 2017 kl 00:33.

136 Sellest nähtub, et komisjoni teenistused osalesid kriisilahendusnõukoguga mitmel koosolekul ning et ta oli kriisilahendusskeemi eelprojektidega tutvunud ja osalenud nende koostamisel enne 7. juunit 2017 kl 5:13.

137 Kohtuistungil möönsid hagejad, et komisjon oli osalenud kriisilahendusskeemi vastuvõtmist ettevalmistavates etappides. Nad väitsid aga, et komisjon ei ole esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et arutelud puudutasid kriisilahendusskeemi lõplikku versiooni.

138 Võttes aga arvesse tema osalemist kriisilahendusskeemi ettevalmistavates etappides, oli komisjon juba teadlik raskustest, mis Banco Popularil olid tekkinud, meetmetest, mida kriisilahendusnõukogu kavandas olukorra lahendamiseks võtta, ja kriisilahendusskeemi põhisisust. Hagejad ei saa seega väita, et komisjonil ei olnud kriisilahendusskeemi hindamiseks juba aega olnud. Asjaolu, et ettevalmistavates etappides toimunud arutelud ei puudutanud kriisilahendusskeemi lõplikku versiooni, ei oma selles suhtes tähtsust.

139 Sellest tuleneb, et see väide põhineb hagejate vääral hüpoteesil, et komisjoni sekkumine kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ettevalmistavates etappides jäi ajavahemikku, mis algas, kui kriisilahendusnõukogu talle 7. juunil 2017 kl 5:13 kriisilahendusskeemi edastas, ja kestis seni, kuni komisjon selle kinnitas.

140 Järelikult, kuna see tugineb ekslikule oletusele, tuleb tagasi lükata hagejate argument, mille kohaselt komisjon piirdus kriisilahendusskeemi kinnitamisega, ilma et ta oleks kaalutlusõigust kätkevates aspektides seda skeemi nõuetekohaselt hinnanud, rikkudes nii volituste delegeerimise põhimõtteid.

141 Niisugust järeldust ei sea kahtluse alla ka hagejate muud argumendid.

142 Mis puudutab hagejate argumenti, et kriisilahendusskeemi üksikasjad erinesid nendest, mis olid ette nähtud määruse nr 806/2014 artikli 8 alusel vastu võetud ja 2016. aasta detsembris kinnitatud kriisilahenduskavas, siis piisab, kui tõdeda, et see on tulemusetu. Nimelt ei tugine kriisilahendusnõukogu vastu võetud ja komisjoni kinnitatud kriisilahendusskeem sellele kavale, nagu on märgitud kriisilahendusskeemi põhjendustes 44–46.

143 Mis puudutab hagejate argumenti, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõige 7 annab komisjonile kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks 24-tunnise tähtaja, siis piisab, kui märkida, et tegemist on maksimaalse tähtajaga. Nagu rõhutab komisjon, vastab 24-tunnine tähtaeg kõige pikemale ajavahemikule, mida ta saab kasutada, kui kriisilahendusega tuleb tegeleda nädalavahetusel. Kui aga krediidiasutuse maksejõuetus leiab aset tööpäeval, nagu käesolevas asjas, tuleb kriisilahenduse meede võtta öösel, et tagada krediidiasutuse kriitiliste funktsioonide jätkuv täitmine. Seega tuli kriisilahendusskeem vastu võtta kiiresti enne turgude avamist 7. juunil 2017 kl 7:00.

144 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust

145 Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 4 sisalduv põhjendus on ebapiisav. Esiteks väidavad nad, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 4 on üldiselt viidatud kriisilahendusnõukogu esitatud põhjustele, ilma et oleks viidatud ühelegi konkreetsele põhjusele või kriisilahendusskeemi konkreetsetele sätetele. Teiseks ei nähtu avaliku huvi kriteeriumiga seotud „põhjustest“ midagi komisjoni hinnangu kohta, vaid nendes lihtsalt kinnitatakse kriisilahendusskeem. Kolmandaks ei sisalda vaidlustatud otsus ühtegi põhjendust kriisilahendusskeemi kaalutlusõigust kätkevates aspektides, mida komisjon pidi hindama. Komisjon piirdus avaldusega, et ta kinnitab kriisilahendusskeemi, esitamata täiendavaid selgitusi või põhjendusi.

146 Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale peab ELTL artiklis 296 nõutud põhjendus vastama asjaomase akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, et huvitatud isikutel oleks võimalik mõista võetud meetme põhjendusi ja pädeval kohtul teostada oma kontrolli. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks esile toodud kõik asjasse puutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjasse puutuvaid õigusnorme (vt 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg *vs.* EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punktid 85 ja 87 ning seal viidatud kohtupraktika, ja 21. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:845, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

147 Lisaks peab otsuse põhjenduste täpsuse aste olema proportsioonis materiaalsete võimaluste ja tehniliste tingimuste või tähtaegadega, millest kinni pidades see tuleb teha (vt 6. novembri 2012. aasta kohtuotsus Éditions Odile Jacob *vs.* komisjon, C-551/10 P, EU:C:2012:681, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23. mai 2019. aasta kohtuotsus KPN *vs.* komisjon, T-370/17, EU:T:2019:354, punkt 139 ja seal viidatud kohtupraktika; 27. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus KPN *vs.* komisjon, T-691/18, ei avaldata, EU:T:2021:43, punkt 162)“.

148 Tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 4 on märgitud:

„Komisjon nõustub kriisilahendusskeemiga. Eelkõige nõustub ta Ühtse Kriisilahendusnõukogu esitatud põhjendustega selle kohta, miks kriisilahendus on avalikes huvides vajalik, vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artiklile 5.“

149 Samuti viitas komisjon ühelt poolt vaidlustatud otsuse põhjenduses 2 asjaolule, et kriisilahendusnõukogu märkis kriisilahendusskeemis, et Banco Populari puhul olid täidetud kõik määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kriisilahenduse tingimused

ning et ta on hinnanud seda, miks kriisilahenduse meede on vajalik avalikes huvides. Teiselt poolt märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 3, et kriisilahendusskeemiga algatatakse vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõikele 6 Banco Populari kriisilahenduse menetlus, määratakse kindlaks, kuidas kasutada ettevõtte võõrandamise vahendit ning selles põhjendatakse ka, miks kõik need elemendid on nõuetekohased.

150 Sellest nähtub, et komisjon viitas vaidlustatud otsuses sõnaselgelt põhjustele, miks kriisilahendusnõukogu leidis, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmise tingimused olid täidetud ja tuleb kohaldada tegevuste võõrandamise vahendit. Seega tuleb vaidlustatud otsuse põhjenduses 4 sisalduvat kriisilahendusskeemi kinnitamist tõlgendada neid teisi põhjendusi arvestades, ja see puudutab kõiki neid põhjendusi. Viidatud põhjenduses märkis komisjon sõnaselgelt, et ta nõustub kriisilahendusskeemi põhjendustega, mis õigustavad Banco Populari suhtes kriisilahenduse meetme võtmist, eelkõige mis puudutab avaliku huvi kriteeriumi. Seega viitas komisjon – vastupidi hagejate väidetule – vaidlustatud otsuses sõnaselgelt kriisilahendusskeemi kaalutlusõigust kätkevatele aspektidele, eriti avaliku huvi kriteeriumi järgimisele.

151 Seega tuleb asuda seisukohale, et kriisilahendusskeem ja selle põhjendused on osa vaidlustatud otsuse vastuvõtmise taustast.

152 Ent nagu rõhutab komisjon, ei väida hagejad, et kriisilahendusskeem ei ole piisavalt põhjendatud.

153 Lisaks tuleb meenutada, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt komisjon kas „kinnitab“ kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides.

154 Sellest tuleneb, et kui komisjon kriisilahendusskeemi kinnitab – nagu ta tegi käesolevas asjas –, võib tema otsuse põhjendus piirduda sedastusega, et ta on selles sisalduvate põhjendustega nõus. Mis tahes täiendav põhjendus tema kinnituses saab olla vaid kriisilahendusskeemis juba esitatud asjaolude kordamine. Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt ei tule aga komisjonil oma otsuses kriisilahendusnõukogu analüüsi korrata, vaid tal tuleb see üksnes kinnitada.

155 Lisaks tuleb vastavalt eespool punktis 147 viidatud kohtupraktikale arvesse võtta väga lühikest aega, mis komisjonil määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt alates kriisilahendusnõukogu poolt kriisilahendusskeemi edastamisest on, et oma otsus vastu võtta.

156 Sellest järeldub, et komisjoni kinnituse põhjendus on piisav, kui ta märgib selles, et ta on nõus kriisilahendusskeemi sisuga ja põhjendustega, mille kriisilahendusnõukogu selle skeemi vastuvõtmiseks esitas.

157 Järelikult tuleb teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud ametisaladuse hoidmise kohustust ja hea halduse põhimõtet

158 Hagejad väidavad, et rikutud on ELTL artiklis 339 ette nähtud konfidentsiaalsuse ja ametisaladuse hoidmise põhimõtet ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 41 sätestatud õigust heale haldusele.

159 Hagejad on seisukohal, et kriisilahendusnõukogu presidendi poolt Bloombergi telekanalile 23. mail 2017. aastal antud intervjuus ja Reutersi 31. mail 2017. aastal avaldatud artiklis tehtud avaldused, mida on mainitud eespool punktis 42, on käsitatavad konfidentsiaalsuse ja

ametisaladuse hoidmise põhimõtte rikkumisena, mis on süüks pandav kriisilahendusnõukogule ja komisjonile. Nad leiavad, et 23. ja 31. mai 2017. aasta avaldused põhjustasid Banco Popularile suure likviidsuskriisi ja tõid seega kaasa tema kriisilahenduse. Hagejad viitavad hüpoteetilisele võimalusele, et ilma nende avalduste ja nende põhjustatud likviidsuskriisita ei oleks kriisilahendusskeemi vastu võetud või selle sisu oleks olnud teistsugune.

160 Komisjon väidab, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks ja kinnitamiseks piisab, kui kriisilahenduse tingimused on täidetud, ja et selle olukorrani viinud põhjused ei mõjuta vaidlustatud otsuse kehtivust. Kriisilahendusnõukogu väidab ka, et hagejate viidatud sündmused ei saa mõjutada vaidlustatud otsuse õiguspärasust, kuna küsimus, mis põhjustas Banco Popularile maksejõuetuse, ei ole asjakohane.

161 Tuleb märkida, et isegi kui hagejad oleksid tõendanud, et kriisilahendusnõukogu avaldas ajakirjandusele konfidentsiaalset teavet, tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et sedalaadi rikkumine võib kaasa tuua asjaomase otsuse tühistamise ainult siis, kui tõendatakse, et ilma rikkumiseta oleks otsusel olnud erinev sisu (vt 6. juuli 2000. aasta kohtuotsus Volkswagen *vs.* komisjon, T-62/98, EU:T:2000:180, punkt 283 ja seal viidatud kohtupraktika; 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Degussa *vs.* komisjon, T-279/02, EU:T:2006:103, punkt 416; vt ka 3. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Siemens *vs.* komisjon, T-110/07, EU:T:2011:68, punkt 402 ja seal viidatud kohtupraktika).

162 Nagu komisjon ja kriisilahendusnõukogu leiavad, on kriisilahendusskeemi vastuvõtmine õiguspärane, kui määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused on täidetud sõltumata sellest, mis põhjustas olukorra, kus asjaomane ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

163 Hagejad ei vaidle aga vastu sellele, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 ette nähtud tingimused olid kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal täidetud.

164 Seega võttis kriisilahendusnõukogu, olles leidnud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid on täidetud, Banco Popularile kriisilahendusskeemi vastu, ning komisjon, olles asunud seisukohale, et kriisilahendusskeem on määruse nr 806/2014 sätetega kooskõlas, kinnitas selle. Asjaolud, mis viisid selleni, et Banco Popular vastas kriisilahendusskeemi vastuvõtmist õigustavatele tingimustele, eelkõige tingimusele, et ta on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ei ole asjasse puutuvad.

165 Järelikult ei oma tähtsust hagejate viidatud väidetav põhjuslik seos 23. ja 31. mail 2017 tehtud avalduste ja Banco Popularile likviidsuskriisi vahel ning see ei saa viia vaidlustatud otsuse tühistamiseni.

166 Sellest tuleneb, et tulemusetu on ka hagejate poolt kohtuistungil esitatud argument, mille kohaselt rikkus komisjon kriisilahendusskeemi kinnitamisega hea halduse põhimõtet, sest Banco Popularile kriisilahenduse põhjustas see, et kriisilahendusnõukogu rikkus oma konfidentsiaalsuse ja ametisaladuse hoidmise kohustust.

167 Pealegi ei saa hagejad põhjendatult väita, et 23. ja 31. mai 2017. aastal avaldatu põhjustas Banco Popularile suure likviidsuskriisi, ning et kui 2017. aasta juuni alguses ei oleks ebaseaduslikku teabe avaldamist toimunud ja sellest tulenevat likviidsuskriisi tekkinud, ei oleks Banco Popularile suhtes kriisilahendust tulnud kohaldada või see oleks olnud teistsugune.

168 Need argumendid põhinevad Banco Populari likviidsuskriisi aluseks olevate faktiliste asjaolude ja tema maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise tinginud asjaolude osalisel ja ekslikul esitamisel.

169 Seega tuleb meenutada, et oma hinnangus Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta, millele on viidatud eespool punktides 53–61, mainis EKP erinevaid sündmusi, mis tõid kaasa Banco Populari likviidsusolukorra halvenemise.

170 Kriisilahendusskeemi põhjenduses 24 on kriisilahendusnõukogu nimetanud muid asjaolusid, mis tõid kaasa Banco Populari likviidsusolukorra kiire halvenemise, nimelt:

– 2017. aasta veebruaris teatas Banco Popular vajadusest kasutada 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis tõi kaasa 3,485 miljardi euro suuruse konsolideeritud kahjumi, ning nimetas ametisse uue presidendi;

– 10. veebruaril 2017. aastal alandas DBRS Banco Populari reitingut;

– 3. aprillil 2017. aastal avaldas Banco Popular *ad hoc* avaliku pöördumise, teatades siseauditi tulemusest, mis võib märkimisväärselt mõjutada finantsaruandlust ning kinnitas, et vahetab vähem kui aasta pärast tema ametisse asumist välja oma peadirektori;

– 7. aprillil ja 21. aprillil 2017. aastal alandasid Banco Populari reitingut vastavalt Standard & Poor's ja Moody's;

– 12. mail 2017. aastal ei vastanud Banco Popular enam 80protsendilise likviidsuskatte nõudele ega olnud seejärel enam suuteline enda vastavust sellele õigusaktidest tulenevale lävendile taastama;

– pidev negatiivne meediakajastus, mis puudutas Banco Populari finantstulemusi ja väidetavalt peatselt realiseeruvat maksejõuetuse või likviidsuse kaotamise riski, põhjustas hoiuste väljavoolu suurenemise;

– 6. juunil 2017 alandasid DBRS ja Moody's Banco Populari reitingut.

171 Kriisilahendusnõukogu märkis, et kõik need asjaolud põhjustasid olulises mahus hoiuste väljavoolu.

172 Neist asjaoludest, mida hagejad vaidlustanud ei ole, ilmneb, et Banco Populari olukord oli oluliselt halvenenud juba enne 23. maid 2017 ning et Banco Populari likviidsuskriisi põhjustasid mitmed tegurid, mis olid tingitud panga halbadest majandustulemusest, millest teatati 2017. aasta veebruaris ja aprillis. Eelkõige ei vastanud Banco Popular likviidsuskatte nõude osas alates 12. maist 2017. aastal enam õigusaktidest tulenevatele nõuetele.

173 Tuleb märkida, et hagejad ei saa tähelepanuta jätta nende objektiivsete asjaolude kogumit, mis põhjustas Banco Populari likviidsusprobleemid eelkõige alates 2017. aasta aprillist. Nad ei saa põhjendatult väita, et Banco Populari likviidsuskriisi tingisid 23. mai 2017. aasta avaldus ja 31. mai 2017. aasta artikkel, isegi juhul kui nende puhul oli tegemist kriisilahendusnõukogu või komisjoni poolse konfidentsiaalsuspõhimõtte rikkumisega, ja et ilma nendeta ei oleks kriisilahendust tulnud kohaldada.

174 Sellest tuleneb, et hageja esitatud hüpoteetilises stsenaariumis – millele viidatakse hagile lisatud ekspertiisiaruannetes ja millega soovitakse tõendada, et kui ebaseaduslikku teabe avaldamist ja infoleket ei oleks toimunud ja sellest tulenevat likviidsuskriisi 2017. aasta juuni alguses tekkinud, ei oleks Banco Popularil suhtes kriisilahendust tulnud kohaldada või see oleks olnud teistsugune – tuginetakse väärale eeldusele.

175 Kuna hagiavaldusele lisatud ekspertiisiaruandes esitatud lahendused tuginevad puhtalt teoreetilisele oletusele, et Banco Popularil ei oleks tekkinud likviidsuskriisi, ja pakuvad välja olukorra, kus Banco Popularil oleks tekkinud vaid kapitali puudujääk, siis tuleb asuda seisukohale, et see hüpoteetiline stsenaarium ei ole asjakohane.

176 Sellest nähtub samuti, et hagejate poolt 31. oktoobril 2019 Üldkohtu kantseleisse kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel esitatud uus tõendite kogumise taotlus, milles paluti toimikusse võtta SNCF Investment Management Company LLC (PIMCO) 30. mai 2017. aasta kiri Deutsche Bankile, mis puudutas alternatiivse lahenduse olemasolu selle hüpoteetilise stsenaariumi realiseerumise korral, ei ole vaidluse lahendamise seisukohast asjakohane.

177 Igal juhul ei ole hagejad tõendanud, et komisjon rikkus konfidentsiaalsuse või ametisaladuse hoidmise kohustust.

178 Esimeses etteheites väidavad hagejad, et liidu seadusandja on andnud kriisilahendusnõukogule märkimisväärseid volitusi pankade kriisilahenduse vallas, ja et juba see, kui ta annab mõista, et ta kavatseb analüüsida vajadust oma volitusi konkreetse üksuse suhtes kasutada, kujutab endast turule olulist sündmust, mis sunnib investoreid, võlausaldajaid ja hoiustajaid võtma meetmeid kahju vältimiseks. Seega on oluline, et kriisilahendusnõukogu järgiks rangelt ametisaladuse hoidmise põhimõtet, ning määruse nr 806/2014 artikli 88 lõige 1 näeb ametisaladuse hoidmise kohustuse ette nii kriisilahendusnõukogule kui ka selle ametnikele.

179 Sellega seoses väidavad nad, et telekanalile Bloomberg antud intervjuus 23. mail 2017 oli kriisilahendusnõukogu presidendi tehtud avaldus, mille kohaselt kriisilahendusnõukogu „jälgib“ Banco Popularit, teave selle kohta, et kriisilahendusnõukogu hindas panka määruse nr 806/2014 põhjenduse 116 tähenduses, ja selle avalduse saab süüks panna kriisilahendusnõukogule. Järelikult on selle avalduse tegemine käsitatav ametisaladuse hoidmise ja hea halduse kohustuse rikkumisena kriisilahendusnõukogu poolt.

180 Tuleb märkida, et selle etteheitega viitavad hagejad ametisaladuse hoidmise ja hea halduse kohustuse rikkumisele kriisilahendusnõukogu, mitte komisjoni poolt. Kuna aga kriisilahendusnõukogu ei ole käesoleva kohtuvaidluse pool, tuleb see etteheide tulemusetuse tõttu tagasi lükata.

181 Sellega seoses esitasid hagejad 4. juunil 2021 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjaga uue tõendi kogumise taotluse, mis puudutas ühelt poolt Juzgado Central de Instruccion nº 4 (üleriigilise kohtu eeluurimiskohtunik nr 4, Hispaania) 19. mai 2021. aasta määrust, mis näeb ette kriisilahendusnõukogu presidendi ärakuulamise seoses Bloombergile antud intervjuus tehtud avaldustega, ning teiselt poolt saidil elconfidencial 27. mail 2021 avaldatud artiklit, milles märgiti, et FROBi president kurtis Audiencia Nacionali (üleriigiline kohus) samas menetluses nende kriisilahendusnõukogu presidendi avalduste üle.

182 Piisab, kui märkida, et need dokumendid, mis puudutavad üksnes kriisilahendusnõukogu, mitte komisjoni, ei ole käesoleva vaidluse lahendamise seisukohast asjakohased.

183 Teises etteheites väidavad hagejad, et Reutersi 31. mail 2017 avaldatud artikkel, milles viidati „liidu ametnikule“ ja mille kohaselt väidetavalt jälgis kriisilahendusnõukogu Banco Populari, et olla valmis „võimalikuks sekkumiseks“, kujutab endast kriisilahendusnõukogule või liidu teiste institutsioonide, nagu komisjon ametnikele süüks pandavat ametisaladuse hoidmise kohustuse rikkumist, nagu ka õiguse heale haldusele rikkumist.

184 Sellega seoses tuleb samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktis 180, tulemusetuna tagasi lükata hagejate argumendid, millega püütakse kriisilahendusnõukogule süüks panna anonüümse liidu ametniku avaldusi, millele selles artiklis viidatakse, ja tõendada, et ta tegutses määruse nr 806/2014 artiklit 88 rikkudes.

185 ELTL artiklis 339 on ette nähtud:

„Liidu institutsioonide liikmed, komiteede liikmed ja liidu ametnikud ning muud teenistujad ei tohi isegi pärast oma ametikohustuste lõppemist avalikustada ametisaladuse pidamise kohustuse alla kuuluvat informatsiooni, iseäranis informatsiooni, mis puudutab ettevõtjaid, nende ärisuhteid või nende kulutuste komponente.“

186 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kuigi see säte puudutab eelkõige ettevõtjate ruumidest saadud informatsiooni, näitab sõna „iseäranis“, et tegemist on üldpõhimõttega, mida kohaldatakse ka muule konfidentsiaalsele teabele (vt analoogia alusel 3. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Siemens *vs.* komisjon, T-110/07, EU:T:2011:68, punkt 400 ja seal viidatud kohtupraktika).

187 Määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 on ka märgitud järgmist:

„Kriisilahenduse meetmetest peaks nõuetekohaselt teatama ja need tuleb avalikustada, välja arvatud käesolevas määruses nimetatud piiratud erandjuhtudel. Arvestades aga, et teave, mida kriisilahendusnõukogu, liikmesriikide kriisilahendusasutused ja nende kutselised nõustajad kriisilahenduse käigus saavad, on tõenäoliselt tundlik, tuleks enne kriisilahendusotsuse avalikustamist sellise teabe suhtes kohaldada ametisaladuse hoidmise nõudeid. Tuleb arvesse võtta, et kriisilahenduse kava sisu ning üksikasju puudutav teave ja nende kavade hindamise tulemused võivad avaldada kaugeleulatuvat mõju, eriti asjaomastele ettevõtjatele. Tuleb eeldada, et mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist, olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluses võetavat mis tahes meedet, mõjutab selle meetmega seotud avalikke ja erahuve. Juba pelgalt teave selle kohta, et kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused uurivad konkreetset ettevõtjat, võib avaldada sellele ettevõtjale kahjulikku mõju. Seetõttu tuleb sellise teabe puhul, nagu kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad ning nendega seoses tehtavate hindamiste tulemused, tagada asjakohane konfidentsiaalsuse säilitamise kord.“

188 Siinkohal sobib meenutada Reutersi poolt 31. mail 2017 avaldatud artikli „ELi hoiatati Banco Populari kriisilahenduse ohu eest“ („EU warned of wind-down risk for Spain’s Banco Popular“) sisu. Selles on märgitud, et ühe anonüümseks jääva liidu ametniku sõnul hoiatas üks põhilisi Euroopa pangandusjärelevalve teostajaid liidu ametnikke, et Banco Popular võib vajada kriisilahendust, kui tal ei õnnestu leida omandajat, ning et kriisilahendusnõukogu president oli hiljuti andnud „eelhoiatuse“. Selle artikli kohaselt märkis nimetatud kõrge ametnik samuti, et kriisilahendusnõukogu president oli avaldanud, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult, ning lisas, et panga ühinemispakkumine ei pruugi tulemust anda.

189 Sellest Reutersi artiklist nähtub samuti, et ühe teise – samuti anonüümse – allika sõnul olid käimas üldised ettevalmistused, kuigi ühtki konkreetset meedet ei olnud veel võetud. Selle artikli kohaselt oli Banco Populari kõneisik avaldanud, et pank töötab mitme plaani kallal, mille hulgas on ühinemine, kapitali suurendamine ja varade müük.

190 Samuti tuleb märkida, et selles artiklis on mainitud kriisilahendusnõukogu sama kuupäeva kandvat pressiteadet, kus kriisilahendusnõukogu märkis, et ta ei kommenteeri ühegi panga konkreetseid raskusi, ei saa kinnitada tema presidendi poolt väidetavalt öeldule antud tõlgendusi ning et ta ei anna kunagi pankade suhtes hoiatusi.

191 Tuleb asuda seisukohale, et hagejad ei esita ühtegi argumenti, mis tõendaks, et selle artikli tõttu on toime pandud komisjonile süüks pandav ametisaladuse hoidmise kohustuse rikkumine.

192 Esimesena ei käsitanud selles artiklis viidatud liidu ametniku avaldused konfidentsiaalset teavet, mis oleks olnud teada ainult komisjoni liikmetele.

193 Nii piisab esiteks seoses nimetatud ametniku väitega, et teda oli teavitatud Banco Populari võimalikust likvideerimisest, kui ta omandajat ei leia, lihtsalt märkusest, et see teave oli juba avalik.

194 Nimelt, nagu on märgitud eespool punktides 40–42, mainiti juba mitmes ajakirjandusartiklis maikuu jooksul, et Banco Popular on raskustes ning et ta on alustanud eraõiguslikku müügiprotsessi.

195 Nimelt ilmneb veebisaidil elconfidencial.com 11. mail 2017 avaldatud artiklist, et Banco Populari president oli pankrotiohu tõttu andnud korralduse pank kiiresti müüa. 31. mai 2017. aasta artiklis tehtud viide sellele, et liidu ametnikke teavitas „üks põhilisi pangandusjärelevalve teostajaid Euroopas“, näib olevat kooskõlas selles artiklis antud teabega selle kohta, et tõsisest maksejõuetuks jäämise ohust, eelkõige jätkuvast hoiuste väljavoolust tingituna oli Banco Populari president sunnitud ette võtma müügiprotsessi, et täita EKP poolt seatud nõuded. Lisaks märgiti veebisaidil elconfidencial.com 15. mail 2017 avaldatud artiklis, et Banco Populari president rakendas müügiplaani pärast EKP-poolset kontrolli.

196 Teiseks mainis see ametnik väidetavalt kriisilahendusnõukogu presidendi antud „eelhoiatust“. Tuleb aga märkida, et see väide ei ole kooskõlas kriisilahendusnõukogu pädevusega, millele viimane pealegi juhtis tähelepanu oma 31. mai 2017. aasta pressiteates.

197 Kolmandaks, mis puudutab selle ametniku väidet, et „kriisilahendusnõukogu president avaldas, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Popularіga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult“, siis piisab, kui tõdeda, et sisuliselt kordab see sedasama, mida kriisilahendusnõukogu president kinnitas avalikult telekanalile Bloomberg 23. mail 2017 antud intervjuus, ehk seda, et Banco Populari „jälgitakse“. Pealegi lükkas kriislahendusnõukogu oma pressiteates ümber sellele väljaütlemisele omistatud kaugeleulatuva tõlgenduse.

198 Lisaks asjaolu, et selles artiklis kajastatakse väidetavalt kriisilahendusnõukogu presidendi öeldut, ei saa seega olla piisav tõendamaks, et ta seda tõepoolest ütles, seda enam, et öeldut väidetavalt vahendanud isik ise ei ole tuvastatav.

199 Neljandaks, mis puudutab selle ametniku väidet, et panga ühinemispakkumine ei pruugi tulemust anda, siis tuleneb samast artiklist, et Banco Popular oli ise märkinud, et ta peab edasi lükkama eraõigusliku müügiprotsessi raames pakkumuste esitamise tähtpäeva, milleks oli algul määratud 10. juuni 2017.

200 Seega ei saa arvamust, et 2017. aasta aprillis alustatud eraõiguslik müügiprotsess ei pruugi tulemust anda, vaadelda konfidentsiaalse teabena, vaid lihtsalt järeldusena, mis tulenes asjaoludest ehk sellest, et 31. mail 2017 ei olnud Banco Popular selle menetluse raames ikka veel omandajat leidnud ning et selle menetluse lõpptähtpäeva lükati edasi.

201 Sellest tuleneb, et vastupidi hagejate väidetule ei sisalda selles artiklis kajastatud anonüümseks jäänud liidu ametniku öeldu sellist määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 nimetatud ja Banco Populari suhtes kriisilahendusmenetluse läbi viimist puudutavat konfidentsiaalset teavet, mis sai teada olla üksnes komisjoni ametnikele.

202 Teisena ei ole hagejad tõendanud, et selles artiklis viidatud liidu ametnik oli komisjoni ametnik.

203 Nimelt tuleb asuda seisukohale, et kui pidada silmas eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 6 sätestatud teabevahetuse võimalusi, võisid niisuguseid avaldusi teha paljud muud isikud peale kriisilahendusnõukogu liikmete või komisjoni ametnike.

204 Sellega seoses tuleb märkida, et hagejad möönavad, et 31. mai 2017. aasta lekke eest on vastutavad kriisilahendusnõukogu või teiste institutsioonide, näiteks komisjoni ametnikud, kes valdasid kriisilahendusnõukogult saadud teavet. Lisaks piirduvad hagejad kinnitusega, et selles artiklis esitatud avaldused tegi „usutavalt“ liidu ametnik. Hagejad ei saa seega tugineda kohtupraktikale, mille kohaselt paneb Üldkohus lekke süüks liidu institutsioonile või agentuurile, kui on ilmselge, et see võis pärineda ainult sealt.

205 Samuti tuleb tagasi lükata hagejate argument, et kuna see, et Banco Populari suhtes kohaldati kriisilahendust, oli kriisilahendusnõukogus ja komisjonis teada vaid vähestele isikutele, on ainus loogiline järeldus, et see teave pärines nendelt institutsioonidelt. Viimased ei ole esitanud ka ühtegi tõendit vastupidise tõendamiseks.

206 Nimelt, isegi kui eeldada, et selles artiklis kajastatu oli tingitud info lekitamisest mõne liidu ametniku poolt, ja et sellest artiklist võis järeldada, et Banco Populari suhtes kavatsetakse kohaldada kriisilahendust, tuleb siiski kohtupraktikast, et juhul, kui ei ole tõendatud, et lekete eest, millest annavad tunnistust hagejate viidatud ajakirjandusartiklid, vastutavad komisjoni või kriisilahendusnõukogu talitused, ei saa nende lekete sellist päritolu eeldada (vt selle kohta 15. märtsi 2006. aasta kohtuotsus BASF *vs.* komisjon, T-15/02, EU:T:2006:74, punkt 605).

207 Lisaks, isegi kui oleks tõenäoline, et komisjon oli selle lekke allikas, ei ole see võimalus iseenesest piisav, nagu väidavad hagejad, et panna komisjonile kohustus tõendada vastupidist (vt selle kohta 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Degussa *vs.* komisjon, T-279/02, EU:T:2006:103, punkt 412).

208 Käesolevas asjas ei saa eeldada, et väidetav infoleke pärines komisjonist, ja ta ei pea tõendama, et see sealt ei pärinenud.

209 Seetõttu tuleb tulemusetuse tõttu tagasi lükata hagejate argumendid selle kohta, et komisjon ei uurinud 31. mai 2017. aasta infolekke päritolu ega esitanud tõendeid selle kohta, et lekke eest ei vastutanud tema.

210 Nimelt ei saa esiteks sellega, et sisejuurdlust läbi ei viidud, ka ühelgi juhul tõendada, et komisjon oma konfidentsiaalsuskohustust rikkus. Teiseks ei ole asjaolu, et komisjon võimaliku infolekke kindlakstegemiseks sisejuurdlust läbi ei viinud – mis on kriisilahendusskeemi vastuvõtmisega võrreldes hilisem asjaolu – asjasse puutuv vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamise seisukohast.

211 Seejuures esitasid hagejad Üldkohtu kantseleisse 16. oktoobril 2020 saabunud kirjaga taotluse uute tõendite kogumiseks vastavalt kodukorra artikli 85 lõikele 3. Nendeks tõenditeks on kaks kriisilahendusnõukogu-sisest e-kirja 10. ja 18. augustist 2017, mis puudutavad 31. mai 2017. aasta Reutersi artikli ajendiks olnud võimalikku infoleket. Hagejad väidavad, et need uued tõendid kinnitavad, et kriisilahendusnõukogu ei üritanudki 31. mai leket nõuetekohaselt uurida, vaid et ta piirdus sisuliselt kokkuvõttega konfidentsiaalsusmeetmetest, mis kehtivad kriisilahendusnõukogus.

212 Kuna need uued tõendid on seotud üksnes kriisilahendusnõukoguga ega tõenda, et Reuters'i 31. mai 2017. aasta artikli aluseks olnud teabe väidetav leke on süüks pandav komisjonile, tuleb asuda seisukohale, et need ei ole vaidluse lahendamiseks asjakohased.

213 Eeltoodust nähtub, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon oleks rikkunud konfidentsiaalsuse põhimõtet või ametisaladuse hoidmise kohustust.

214 Seetõttu tuleb kolmas väide tagasi lükata.

Neljas väide, et määruse nr 806/2014 artiklite 14, 18, 20–22 ja 24 kohaldamisel on tehtud ilmseid hindamisvigu

215 Hagejad väidavad, et hinnang 2, mille andis Deloitte, ei olnud „õiglane, hoolikas ja realistlik" määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses. Seetõttu leiavad nad, et vaidlustatud otsust ei saanud põhjendada hinnanguga 2 ning et kriisilahendusnõukogu ja komisjon tegid ilmse vea, kui nad leidsid, et kriisilahendusskeem vastab määruse nr 806/2014 artiklite 14, 18, 20–22 ja 24 nõuetele.

216 Repliigis selgitavad hagejad, et selles väites on nad seisukohal, et hinnang 2 on määruse nr 806/2014 artikli 20 seisukohast ilmselgelt väär, mistõttu on selle hinnangu alusel vastu võetud kriisilahendusskeem õigusvastane.

217 Nagu märgib komisjon, ei esita hagejad ühtegi konkreetset argumenti ilmsete vigade kohta, mille viimane väidetavalt määruse nr 806/2014 artiklite 14, 18, 21, 22 ja 24 kohaldamisel tegi.

218 Seega tuleb asuda seisukohale, et selles väites piirduvad hagejad kinnitusega, et hinnang 2 ei olnud „õige, hoolikas ja realistlik" määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses, ning et seetõttu tegi komisjon ilmse hindamisvea, kui ta kiitis heaks kriisilahendusskeemi osas, milles see põhineb hinnangul 2.

219 Käesolevas asjas tuleb meenutada, et Banco Populari väärtuse hindamisel, mis toimus enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist, koostati kaks aruannet, mis on lisatud kriisilahendusskeemile.

220 Hinnangu 1, mis kannab 5. juuni 2017. aasta kuupäeva, koostas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktile a ning selle eesmärk oli esile tuua andmed, mille põhjal saab kindlaks teha, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 määratletud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud.

221 Hinnangu 2, mis kannab 6. juuni 2017. aasta kuupäeva, koostas Deloitte kui sõltumatu ekspert vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10.

222 Kriisilahendusskeemis on märgitud, et kiireloomulisust silmas pidades oli määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 kohaselt koostatud hinnangu 2 eesmärk hinnata Banco Populari varade ja kohustuste väärtust, anda hinnang sellele, kuidas koheldaks aktsionäre ja võlausaldajaid Banco Populari suhtes tavalise maksejõuetusmenetluse läbiviimise korral, ning anda teavet, mis võimaldab teha otsuse üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta ning mis võimaldab kriisilahendusnõukogul kindlaks määrata, mida peetakse ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral äris tavalisteks tingimusteks.

223 Hinnangus 2 märkis Deloitte, et tugines direktiivi 2014/59 artiklis 36 (mis vastab määruse nr 806/2014 artiklile 20) sätestatud nõuetele ning kriisilahenduse eesmärgil läbi viidavat hindamist ja direktiivis 2014/59 ette nähtud kriisilahenduse tulemusena erineva kohtlemise kindlaksmääramiseks läbi viidavat hindamist käsitlevate Euroopa Pangandusjärelevalve 23. mai 2017. aasta regulatiivsete tehniliste standardite 2017/05 ja 2017/06 (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve tehnilised standardid“) lõpliku eelnõu 3. peatükile.

224 Direktiivi 2014/59 artikli 36 lõige 15 lubab Euroopa Pangandusjärelevalvel välja töötada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriteeriumid, mille alusel tuleb kriisilahendusmenetluse käigus teostatavad hindamised läbi viia.

225 Punktis 223 viidatud Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite 3. peatükk puudutab kriisilahenduse eesmärgil väärtuse hindamist käsitlevat regulatiivsete tehniliste standardite 2017/05 eelnõud (edaspidi „regulatiivsed tehnilised standardid“) ja sisaldab vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõikele 15 eelkõige komisjoni delegeeritud määruse eelnõud, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute või üksuste varade ja kohustuste väärtuse hindamise lähtealused.

226 Lisaks tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal ei olnud regulatiivsed tehnilised standardid siduvad, kuna määruse nr 806/2014 artikli 5 lõike 2 teises lõigus on sätestatud, et kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon on kohustatud Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud siduvaid regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid järgima siis, kui komisjon on need vastu võtnud. Need regulatiivsed tehnilised standardid lisati komisjoni 14. novembri 2017. aasta delegeeritud määrusesse (EL) 2018/345, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute või üksuste varade ja kohustuste väärtuse hindamise lähtealused (ELT 2018, L 67, lk 8).

227 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi artiklis 6.3 märkinud, et Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise üle otsustamisel võttis ta aluseks hinnangu 2, mida täiendasid ja toetasid FROBi poolt läbi viidud müügiprotsessi tulemused.

228 Kuna hinnang 2 hõlmab keerulisi tehnilisi ja majanduslikke hinnanguid, oli avar kaalutlusõigus nii kriisilahendusnõukogul asumaks seisukohale, et hinnang 2 on nõuetekohane alus kriisilahenduse meetmete üle otsustamiseks, kui ka komisjonil kriisilahendusskeemi kinnitamiseks.

229 Lähtudes eespool punktides 104–109 viidatud kohtupraktikast, teostab Üldkohus seega piiratud kontrolli, kontrollides üksnes, ega komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui ta kinnitas kriisilahendusskeemi osas, milles see tugines hinnangule 2. Hagejad peavad esitama tõendid, mis on piisavad, et muuta hinnang 2 ebausutavaks.

230 Põhjendamaks oma argumente, millega soovitakse tõendada, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, esitavad hagejad sisuliselt kolm etteheidet, mille eesmärk on tõendada, et hinnang 2 ei olnud „õiglane, hoolikas ega realistlik“ määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses. Esimeses etteheites vaidlustavad nad hinnangu 2 usaldusväärsuse ja selle, et tegemist on esialgse hinnanguga. Teises ja kolmandas etteheites vaidlustavad nad Deloitte hinnangu ühelt poolt põhjusel, et Banco Populari bilansikorrektsioonid, mis Deloitte tegi, olid ekslikud, ja teiselt poolt põhjusel, et hinnangus 2 esitatud väärtusvahemik ei olnud usaldusväärne.

Esimene etteheide, mis puudutab hinnangu 2 usaldusväärsust ja selle esialgset laadi

231 Esimesena väidavad hagejad, et Deloitte märkis, et hinnang 2 ei ole usaldusväärne selle koostamiseks ette nähtud lühikese aja ja kättesaadava teabe puudulikkuse tõttu.

232 Siinkohal olgu märgitud, et kirjas, millega hinnang 2 kriisilahendusnõukogule edastati, märkis Deloitte, et Banco Populari keerulist likviidsuspositsiooni arvesse võttes paluti tal oma hinnang anda äärmiselt lühikese tähtaja jooksul. Põhitöö vältas üksnes 12 päeva, arvates päevast, mil dokumendid talle kättesaadavaks said, kuigi tavaliselt peaks selline projekt aega võtma kuus nädalat. Deloitte märkis, et kättesaadavates andmetes esines teatud hulk lünkasid ja ebakõlasid. Ta mainis, et hinnangut tuleb käsitada äärmiselt ebakindla ja direktiivi 2014/59 artikli 36 mõistes esialgsena ning et hindamisel on arvesse võetud täiendava kahjumi puhvrit vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõikele 9, mis vastab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10.

233 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 10 on sõnaselgelt käsitletud olukorda, kus asja kiireloomulisust arvestades ei ole selle artikli lõigetes 7 ja 9 sätestatud nõudeid võimalik täita ehk eelkõige olukorda, kus hindamisele ei ole võimalik lisada teatud andmeid, mis sisalduvad raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides. Pealegi tunnistatakse selles sättes, et igasugune esialgne hinnang on iseenesest teatud määral ebakindel, mistõttu on selle teises lõigus ette nähtud, et see peab sisaldama täiendava kahjumi puhvrit.

234 Kooskõlas selle sättega on Deloitte üksnes märkinud, et võttes arvesse väärtuse hindamise läbi viimiseks kasutada olnud aega, pidi ta aluseks võtma mittetäieliku teabe, ning ta on täpsustanud, et tema antud hinnangut tuleb käsitada esialgse hindamisena direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 9 tähenduses.

235 Peale selle tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikest 13, et asja kiireloomulisust arvesse võttes võis kriisilahendusnõukogu lähtuda kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel antud hinnangust 2.

236 Asjaolust, et Deloitte täheldas, et arvestades talle antud aega oli teatud teave puudulik, ei piisa, et seada kahtluse alla võimalus tugineda kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks hinnangule 2.

237 Lisaks tuleb sarnaselt komisjoniga märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 10 kohaldades pidi hinnang 2 – koostatuna asja kiireloomulisust arvestades – lõigetes 1, 7 ja 9 sätestatud nõudeid täitma ainult „ulatuses, nagu asjaolusid arvestades [oli] mõistlikult saavutatav“. Vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei kinnitanud komisjon selle argumendiga, et kriisilahendusnõukogu ja ta ise võisid tugineda hinnangule, mis ei olnud „õiglane, hoolikas ja realistlik“.

238 Lisaks sellele on hinnanguga 2 lahutamatult kaasnevat ebakindlust rõhutatud regulatiivsetes tehnilistes standardites, kust tuleneb, et hinnates ja diskonteerides rahavoogusid, mida ettevõtja olemasoleva vara ja kohustuste pinnalt oodata võib, peab hindaja lähtuma õiglastest, usaldusväärsetest ja realistlikest eeldustest ning võtma arvesse erinevaid tegureid ja asjaolusid.

239 Eelkõige on võõrandamisväärtuse hindamisega seoses regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 5, mille sisu on korratud delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõikes 5, sätestatud:

„Hindaja määrab võõrandamisväärtuse kindlaks rahavoogude alusel, millest on maha arvatud võõrandamiskulud ja mis tahes antud garantiide eeldatav väärtus, mida üksus võib mõistlikult eeldada hetkel valitsevate turutingimuste alusel varade ja kohustuste nõuetekohase võõrandamise või üleandmise korral. Vajaduse korral, võttes arvesse kriisilahendusskeemi alusel võetavaid meetmeid, võib hindaja määrata võõrandamisväärtuse kindlaks, vähendades võimaliku kiirmüügi allahindlust kõnealuse müügi või üleandmise täheldatava turuhinna puhul. Kui varadel puudub likviidne turg, peab hindaja võõrandamisväärtuse kindlakstegemiseks arvesse võtma täheldatavaid hindu turgudel, kus sarnaste varadega kaubeldakse, või mudelarvutusi, kasutades täheldatavaid turuparameetreid, rakendades mittelikviidsuse puhul vajaduse korral diskonteerimist.“

240 Regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 6, mille sisu on korratud delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõikes 6, on märgitud erinevad tegurid, mida hindaja arvesse võtma peab ja mis võivad mõjutada võõrandamisväärtusi ja võõrandamisele kuluvat aega.

241 Sellest tulenevalt tugineb hinnang 2 hüpoteesidele ning sõltub paljudest teguritest. Selleks, et määrata kindlaks Banco Populari võõrandamisväärtus kriisilahenduse kuupäeval, on Deloitte vastavalt regulatiivsetele tehnilistele standarditele lähtunud hinnangus 2 tulevastele asjaoludele antavatest hinnangutest ja prognoosidest.

242 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et ajalist survet ning kättesaadavaid andmeid arvesse võttes on teatud ebakindlus ja ligikaudsete hinnangute andmine paratamatu igasuguse määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel antud esialgse hinnangu puhul, ning et Deloitte'i sõnastatud reservatsioonid ei saa tähendada seda, et hinnang 2 ei ole antud „õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult“ määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses.

243 Sellest järeldub, et asja kiireloomulisust arvesse võttes leidis komisjon õigesti, et kriisilahendusnõukogu võis kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel lähtuda määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel antud hinnangust 2.

244 Teisena vaidlevad hagejad vastu hinnangu 2 esialgsele laadile. See on vastuolus kriisilahendusnõukogu kinnitusega, et lõplikku järelhindamist määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 alusel ei toimu. Lisaks nägi Deloitte ette täiendava kahjumi puhvri, mis oli hinnangu lahutamatu osa. Kuna aga hinnangut 2 tuleb pidada lõplikuks, ei saa see niisugust puhvrit sisaldada.

245 Ühelt poolt tuleb meenutada seda, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 10 on sõnaselgelt ette nähtud, et esialgne hindamine peab sisaldama täiendava kahjumi puhvrit, ja teiselt poolt seda, et sama määruse artikli 20 lõike 13 kohaselt on esialgne väärtuse hindamine, nagu on hinnang 2, põhjendatud alus otsuseks võtta tarvitusele kriisilahenduse meede.

246 Asjaolu, et pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist teatas kriisilahendusnõukogu, et lõplikku järelhindamist ei toimu, ei saa muuta tagasiulatuvalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel läbi viidud hindamisele kohaldatavaid nõudeid.

247 Viimaks väidavad hagejad oma märkustes kriisilahendusnõukogu menetlusse astuja seisukohtade kohta, et kriisilahendusnõukogu kehtestas müügiprotsessi puudutavas kirjas müügiprotsessi kriteeriumid hinnangu 2 alusel, pannes pakkujad eeldama, et vara väärtus oli väiksem kui 2 miljardit eurot. 1 euro suurune pakkumus on tegelikult negatiivne pakkumus, mis on väiksem kui 2 miljardit eurot.

248 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et see argument on puhtalt spekulatiivne ja põhineb faktiveal, kuna müügiprotsessi puudutava kirja, millele hagejad viitavad, koostas FROB.

249 Seega tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

Teine etteheide, mis puudutab Deloitte'i tehtud korrektsioone

250 Hagejad väidavad, et Deloitte'i tehtud vähenduskorrektsioonid Banco Populari bilansis olid ekslikud ja need vähendasid põhjendamatult tema netovara väärtust. Deloitte tegi korrektsioone, mis ületasid oluliselt Banco Santanderi poolt pärast Banco Populari omandamist moodustatud reservi, ning hinnangus 2 esitatud tulemused ei saa nii palju erineda väärtusest, milleni jõudis Banco Santander. Nende sõnul muudab see, kui kasutada Banco Santanderi lähenemisviisi kõikides valdkondades peale mittetootliku vara ja asendada tema mittetootliku vara hinnang Deloitte'i põhistsenaariumiga, Banco Populari väärtuse positiivseks ja see ulatub 1 miljardi euroni. Nad leiavad, et nende täiendavas ekspertiisiaruandes antud hinnang Banco Populari majanduslikule väärtusele, mis jäi vahemikku 4,5–7,3 miljardit eurot, näitab õigesti väärtushinnangu suurusjärku. Erinevus nende eksperdi esitatud väärtuse ja Banco Santanderi esitatud väärtuse vahel on väike ja peegeldab asjaolu, et hinnangud on antud eri eesmärkidel, kuivõrd hagejate eksperdid soovisid kindlaks määrata Banco Populari majandusliku väärtuse, samas kui Banco Santanderi hinnang koostati raamatupidamislikel eesmärkidel.

251 Oma täiendavale ekspertiisiaruandele tuginedes vaidlevad nad vastu Deloitte'i analüüsile, mis puudutab Banco Populari varade väärtuse korrigeerimist seoses tootlike laenudega, õiguslike riskide katmiseks tehtud eraldistega, Banco Populari edasilükkunud maksuvaraga ja Banco Populari tegevuseks mittevajaliku varaga ühisettevõtete, tütarettevõtjate ja nendega seotud ettevõtjate vormis. Nad ei vaidlusta mitte Banco Populari mittetootliku vara korrektsiooni hinnangus 2, vaid Banco Santanderi korrektsioonide ulatust. Nad leiavad, et Deloitte ei omistanud Banco Populari immateriaalsele varale selle õiget väärtust.

252 Kasutatud metoodika kohta on Deloitte hinnangus 2 märkinud, et stsenaarium, mida majandusliku väärtuse kindlakstegemiseks kasutati, oli panga müümine vastavalt ettevõtte võõrandamise vahendile. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti f kohaselt oli väärtuse hindamise eesmärk saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, ja selleks, et kriisilahendusnõukogu saaks kindlaks määrata, mida peetakse sama määruse artikli 24 lõike 2 punkti b kohaldamisel äris tavalisteks tingimusteks.

253 Deloitte on selgitanud, et „[temapoolse] majandusliku hinnangu andmise eesmärk oli hinnata väärtust, mida võib potentsiaalne omandaja avatud, õiglases ja konkurentsi tingimustes toimuvas enampakkumismenetluses panga kui terviku eest pakkuda (regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 kohane „võõrandamisväärtus“ […])“.

254 Regulatiivsete tehniliste standardite põhjendusest 6 tuleneb, et kriisilahendusasutuse poolt kaalutava konkreetse kriisilahenduse meetme jaoks tuleks valida kõige sobivam mõõtmisalus (hoidmis- või võõrandamisväärtus).

255 Mõõtmisaluse valimisega seoses on regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 lõikes 4, mis vastab delegeeritud määruse 2018/345 artikli 11 lõikele 4, sätestatud:

„Kui artikli 10 lõikes 1 osutatud kriisilahendusmeetmed eeldavad, et tegevust jätkav krediidiasutus või investeerimisühing säilitab varad ja kohustused, peab hindaja kasutama asjakohase mõõtmisalusena hoidmisväärtust. Hoidmisväärtus võib, kui pidada seda õiglaseks, usaldusväärseks ja realistlikuks, ennustada turutingimuste normaliseerumist.

Hoidmisväärtust ei kasutata mõõtmisalusena, kui varad antakse vastavalt direktiivi [2014/59] artiklile 42 üle vara valitsemise ettevõtjale või vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 40 sildasutusele, või kui vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 38 kasutatakse ettevõtte võõrandamise vahendit.“

256 Regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 4, mis vastab delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõikele 4, on sätestatud, et „kui üksuse olukord ei võimalda tal vara hoida või tegevust jätkata või kui kriisilahendusasutus peab võõrandamist muul põhjusel vajalikuks, et saavutada kriisilahenduse eesmärgid, seotakse eeldatavad rahavood võõrandamisväärtustega, mida asjaomasel võõrandamisperioodil oodatakse“.

257 Asjaolud, mida ettevõtte võõrandamise vahendi korral võõrandamisväärtuse kindlakstegemisel arvesse võtta tuleb, on sätestatud regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõigetes 5–7, mis vastavad delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõigetele 5–7.

258 Sellega seoses tuleb märkida, et hagejad ei vaidle vastu kriisilahendusnõukogu otsusele kohaldada Banco Populari suhtes ettevõtte võõrandamise vahendit. Kuna hinnangu 2 koostamisel võeti arvesse asjaolu, et kohaldatakse ettevõtte võõrandamise vahendit, siis tuleb Deloitte’i poolt hinnangus 2 Banco Populari väärtuse hindamiseks kasutatud võõrandamisväärtuse meetodit õigeks pidada.

259 Olgu mainitud, et hinnangus 2 Banco Populari varade väärtusele antud hinnangu vaidlustamisel tuginevad hagejad ühelt poolt oma täiendavale ekspertiisiaruandele, mis on lisatud repliigile, ja teiselt poolt väärtusele, milleni jõudis Banco Santander.

260 Esiteks, mis puudutab repliigile lisatud täiendavat ekspertiisiaruannet, siis väidab Banco Santander, et see tugineb väärale meetodile.

261 Sellega seoses on hagiavaldusele lisatud ekspertiisiaruandes märgitud, et „[k]ui müüakse kogu ettevõte, mitte varasid eraldi, siis me leiame, et sobiv on mõõtmisaluseks võtta hoidmisväärtus“. Lisaks, nagu märgib Banco Santander, on repliigile lisatud täiendavas ekspertiisiaruandes märgitud:

„Nagu eespool märgitud, on iga vara majandusliku väärtuse kindlakstegemiseks vaja uurida, kas sobiv mõõtmisalus on […] „hoidmisväärtus“ või […] „võõrandamisväärtus“. Leiame, et õige väärtuse tuletamine, mida Banco Popular kirjeldab, sarnaneb sellele, mis on nõutav selleks, et viia läbi hindamine regulatiivsete tehniliste standardite artiklis 1 määratletud „hoidmisväärtuse“ alusel.“

262 Hagejad väidavad, et nende ekspertiisiaruanded andsid Banco Populari varale hinnangu, mis oli kooskõlas regulatiivsetes tehnilistes standardites määratletud suunistega. Nad väidavad, et nende ekspertiisiaruannetes hinnati panga väärtust vastavalt tulumeetodile, hinnates rahavoogusid, mille pank teatud vara alleshoidmise või võõrandamise korral suudaks tekitada. Nad väidavad, et vastavalt ostja ootustele tuleb hinnata erinevaid varakategooriaid vastavalt sellele, kas need jäetakse alles või võõrandatakse. Hagejate täiendavas ekspertiisiaruandes kasutatud lähenemisviis on kooskõlas regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 lõikega 4, mille kohaselt peab tegevust jätkava krediidiasutuse müümisel – nagu käesolevas asjas – hindaja kasutama hoidmisväärtust.

263 Seega, nagu möönavad hagejad, põhinesid nende eksperdiarvamused Banco Populari eri liiki varade väärtuse hindamisel hoidmisväärtusel, mitte võõrandamisväärtusel.

264 Ent piisab, kui tõdeda, et regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 lõige 4, millele on viidatud eespool punktis 255, näeb sõnaselgelt ette, et kui kohaldatakse ettevõtte võõrandamise vahendit, ei kasutata hindamisel mõõtmisalusena hoidmisväärtust.

265 Lisaks näib hagejate argumentidest ilmnevat, et nende ekspertiisiarvamuses kasutatud meetodi õigustamiseks võtavad nad arvesse hinda, millega ostja ise oleks valmis võõrandama Banco Populari kogu vara või osa sellest pärast seda, kui ta on selle omandanud.

266 Seega põhjendavad nad oma märkustes Banco Santanderi menetlusse astuja seisukohtade kohta, et nende ekspertiisiarvamused võimaldasid hinnata Banco Populari majanduslikku väärtust tegevuse jätkumise korral. Nad märgivad, et olenevalt väljavaatest, mida ostja kavatseb varaga teha, tuleb erinevaid varaliike hinnata selle alusel, kas need jäetakse alles või võõrandatakse. Nad lisavad, et näiteks võib oodata, et omandaja võõrandab mittetootliku vara teatud aja jooksul, kuid soovib alles jätta tootlikud laenud, millest saab tulu. Olenevalt olukorrast tuleks vara hinnata vastavalt võõrandamis- või hoidmisväärtusele.

267 Need argumendid põhinevad vääritimõistmisel. Hinnangu 2 eesmärk oli määrata kindlaks Banco Populari väärtus ettevõtte võõrandamise vahendi kasutamise korral, see tähendab määrata kindlaks hind, millega potentsiaalne omandaja oleks kriisilahenduse kuupäeval valmis Banco Populari omandama. Deloitte märgib aruandes hinnangu 2 kohta, et tema majandusliku hinnangu eesmärk oli määratleda hind, mida potentsiaalne ostja pakkuks kogu panga eest. Tegemist ei olnud – nagu näivad arvavat hagejad – Banco Populari väärtuse määratlemisega pärast seda, kui see on ostjale juba müüdud, ja vara alusel, mida viimane soovib kas võõrandada või säilitada.

268 Sellest tuleneb, et hagejate esitatud ekspertiisiaruannetes kasutatud meetod ei vasta meetodile, mida Deloitte pidi hindamisel kasutama. Lisaks, nagu rõhutab komisjon, tugineb täiendav ekspertiisiaruanne andmetele, mis on hilisemad ajast, mil Banco Santander omandas Banco Populari, ning mis ei ole seega asjakohased hinnangus 2 antud hinnangu hindamisel, kuivõrd selle hinnangu eesmärk oli kindlaks määrata võimalik võõrandamisväärtus potentsiaalsele omandajale enne kriisilahendust.

269 Seega tuleb asuda seisukohale, et need eksperdiarvamused ei ole asjakohased selleks, et teha kindlaks, kas hinnangus 2 oli Banco Populari vara väärtust õigesti hinnatud. Täpsemalt põhineb täiendavas ekspertiisiaruandes Banco Populari majanduslikule väärtusele antud hinnang – mis jääb vahemikku 4,5–7,3 miljardit eurot – vääral meetodil ega ole seega asjakohane. Tulemusetuks tuleb ka pidada hagejate võrdlust erinevat liiki varade väärtuse hindamise tulemuste vahel, mis olid esitatud ühelt poolt nende täiendavas ekspertiisiaruandes ja teiselt poolt hinnangus 2.

270 Teiseks viitavad hagejad korrektsioonidele, mille Banco Santander tegi pärast Banco Populari omandamist, kui ta esitas Banco Populari bilansi. Nad väidavad, et hinnangut Banco Populari majanduslikule väärtusele hinnangus 2 ei saa pidada „õiglaseks, ettevaatlikuks ja realistlikuks“, kui see erines omandaja hinnangust.

271 Sarnaselt kriisilahendusnõukoguga tuleb märkida, et Banco Santanderi ostuga seotud raamatupidamisarvestust ei saa võrrelda hinnangu 2 tulemustega, kuna sel hinnangul ei olnud sama eesmärk ja seal ei kasutatud sama meetodit.

272 Hagejad möönavad repliigis selle kohta, et Banco Santanderi hindamisel oli erinev eesmärk võrreldes hagejate ekspertide omaga ja et tema eesmärk ei olnud mitte Banco Populari majandusliku väärtuse, vaid selle raamatupidamisliku väärtuse hindamine.

273 Lisaks oli hinnangu 2 eesmärk määrata kindlaks Banco Populari väärtus selle võõrandamise korral ükskõik millisele potentsiaalsele omandajale. Nagu aga rõhutab kriisilahendusnõukogu, omistab Banco Santanderi raamatupidamisarvestus Banco Populari varadele ja kohustustele teatud spetsiifilise väärtuse pärast Banco Populari integreerimist tema tegevusse vastavalt raamatupidamiseeskirjadele.

274 Igal juhul tuleb asuda seisukohale, et Banco Santanderi poolt kindlaks määratud Banco Populari majanduslik väärtus kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kuupäeval oli tema ostupakkumuses märgitud väärtus, ehk üks euro.

275 Lisaks tuleb tulemusetuse tõttu tagasi lükata hagejate argumendid, millega vaidlustatakse Banco Santanderi poolt pärast kriisilahendust tehtud mittetootliku vara korrektsioonid.

276 Teise võimalusena leiavad hagejad oma märkustes menetlusse astujate seisukohtade kohta, et isegi kui Banco Populari vara oleks tulnud hinnata eraldi iga niisuguse vara võõrandamisväärtuse alusel, mille Banco Popular pidi oma tegevuse jätkamiseks alles jätma, oleks Banco Populari väärtus vahemikus 1,5 kuni 4,3 miljardit eurot.

277 Sellega seoses esitavad hagejad ainult arvandmeid sisaldava tabeli, milles võrreldakse Banco Populari väärtust, nagu selle on kindlaks määranud Deloitte'i hinnangus 2, Banco Santander ja nende ekspertiisiarvamus koos korrektsioonidega ja ilma nendeta. Siiski ei ole Üldkohtul

võimalik nende ekspertide arvutuste tulemuste põhjal, mis kajastavad tulemusi pärast korrektsioone – kuid ilma muu selgituseta kasutatud meetodi ja tehtud korrektsioonide laadi kohta – mõista selle argumendi ulatust.

278 Näiteks tuleneb sellest tabelist, et veerg pealkirjaga „varade väärtuse korrektsioon“ täiendavas ekspertiisiaruandes näitab vahemikku 5,2–7,9 miljardit eurot, kuid sama väärtus „pärast korrektsiooni“ on 8,2–11 miljardit eurot. Hagejad ei esita nende erinevuste kohta ühtegi selgitust.

279 Kolmandaks esitavad hagejad repliigis argumendid, millega vaieldakse vastu konkreetselt meetodile, mida Deloitte kasutas teatud liiki varade hindamisel.

280 Mis puudutab tootlikke laene, siis väidavad hagejad, et hinnangus 2 tunnistas Deloitte, et ta ei kasutanud diskonteeritud rahavoogude meetodit (*Discounting Cash Flows*) ja et ta kasutas meetodit, mis oli ebasobiv, nimelt standardit IFRS 9 (*International Financial Reporting Standard* (rahvusvahelised finantsaruandlusstandardid)), mis reguleerib finantsinstrumentide raamatupidamisarvestust.

281 Hinnangus 2 märkis Deloitte laenude ja nõuete kohta järgmist:

„[…] selle portfelli suhtes ei olnud võimalik kohaldada täielikku diskonteeritud rahavoogude modelleerimist, mis oleks olnud piisavalt kindel. Selle asemel kaalume me kättesaadavaid andmeid ja meile antud aega arvestades väärtuse hindamisel kahe lähenemisviisi kasutamist:

„alt ülespoole“ lähenemisviis, st korrigeeritud oodatava kahju lähenemisviis, mis võtab arvesse andmeid seoses panga alluspositsiooniga makseviivituse korral, makseviivituse tõenäosusega kehtivusajal (makseviivituse tõenäosus hinnatuna konkreetsel ajahetkel) ja muu kahjuga makseviivituse korral, ning mis korrigeerib parameetreid turu võrdlusindeksite alusel, Hispaania Panga nende võrdlusindeksite alusel, mis puudutavad kahju makseviivituse korral ja Deloitte'i analüüsi alusel, ning kõike seda mõistlikest eeldustest lähtudes. See lähenemine peegeldab peamiselt viisi, kuidas panga omandaja hakkaks portfelle tulevikus haldama […]“.

282 Deloitte märkis, et tema meetod laenude ja nõuete majandusliku väärtuse väljaarvutamiseks seisnes oodatava laenukahju hindamises ning ta selgitas valitud parameetreid makseviivituse riski ja tõenäosuse kindlaksmääramiseks.

283 Tuleb asuda seisukohale, et see meetod on kooskõlas regulatiivsete tehniliste standarditega.

284 Siinkohal tuleb märkida, et laenud ja nõuete hindamise osas valitseb ebakindlus, mida selgitatakse regulatiivsete tehniliste standardite artikli 8 punktis a, mida korratakse delegeeritud määruse 2018/345 artikli 8 punktis a, kus on sätestatud:

„Hindaja peab eriti keskenduma valdkondadele, kus valitseb suur ebakindlus ja millel on kogu hindamisele märkimisväärne mõju. Nende valdkondade puhul esitab hindaja hindamise tulemused punkthinnanguna ja vajaduse korral väärtuse vahemikena, nagu sätestatud artikli 2 lõikes 3. Nende valdkondade hulka kuuluvad:

a) laenud või laenuportfellid, eeldatavad rahavood, mis sõltuvad vastaspoole võimest, soovist või kavatsusest täita oma kohustust, kui kõnealused ootused on ajendatud eeldustest, mis on seotud maksevõlgnevuse määrade, makseviivituse tõenäosuste, makseviivitusest tingitud kahjumäära või instrumendi tunnustega, eriti kui neid toetab laenuportfelli kahjumuster“.

285 Lisaks selgitas Deloitte hinnangu 2 lisa lehekülgedel 4–11 korrektsioone, mis ta oli teinud seoses laenude ja nõuete hindamisega, eelkõige seoses makseviivituse riskiga. Hagejad ei esita ühtegi argumenti, milles nendele korrektsioonidele vastu vaieldaks.

286 Lisaks möönavad hagejad, et arvestades Deloitte'ile antud lühikest aega, ei saanud ta läbi viia täielikku ja kindlat diskonteeritud rahavoogude analüüsi.

287 Argumentide kohta, et raamatupidamisstandard IFRS 9 ei olnud asjakohane, piisab, kui täheldada, et Deloitte märkis hinnangus 2, et „kuigi me mõistame, et uus IFRS 9 standard tähendab reservide suurendamist, ei muuda see käesolevas asjas tehtud arvutusi". Sellest tuleneb, et Deloitte ei kasutanud seda meetodit ja et hagejate argumendid on tulemusetud.

288 Mis puudutab õiguslike riskide katmiseks tehtud eraldiste korrektsioonide hindamist, siis tuleb märkida, et hagejate esitatud hinnangu 2 ja – pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist tehtud – hinnangu 3 võrdlus ei ole asjakohane. Piisab, kui täheldada, et hinnang 3 anti sellist meetodit kasutades ja sellisel eesmärgil, mis erines hinnangu 2 omast. Samuti ei ole asjakohane võrdlus Bankia esitatud hinnanguga, mis tugines ajakirjaartiklil, seda enam, et ei ole täpsustatud, kas see hinnang puudutas kõiki hinnangus 2 analüüsitud õiguslikke riske, ega ka seda, kas need tulemused olid tegelikult võrreldavad.

289 Edasilükkunud maksuvara väärtuse hindamise osas möönavad hagejad, et see on ebakindel ja sõltub suuresti ostjast. Nad leiavad, et Deloitte'i kasutatud vahemik on liiga väike, mis oleks pidanud kriisilahendusnõukogule ja komisjonile andma märku sellest, et Deloitte'i lähenemine ei olnud sobiv, ning et see vahemik ei vasta Banco Santanderi tehtud korrektsioonidele.

290 Muu hulgas märkis Deloitte hinnangu 2 lisa leheküljel 32, et kaitsmata edasilükkunud maksuvara väärtus sõltub ostjast, eelkõige sellest, kas tegemist on Hispaania või välisriigi ettevõtjaga, ning et juhul, kui omandaja on Hispaania pank, sõltub selle vara tagastamine ja bilansis kajastamine Banco Populari ja omandaja äriplaanist. Hinnangu 2 lisas on märgitud, et Deloitte'i hinnangus võetakse neid erinevaid võimalusi arvesse.

291 Hagejad ei selgita, kuidas Deloitte'i rõhutatud ebakindlad elemendid õigustasid erinevate korrektsioonide tegemist parima ja halva stsenaariumi korral. Sellega seoses piirdub repliigile lisatud täiendavas ekspertiisiaruandes ekspert märkusega, et see vahemik on „üllatav". Lisaks tuleb meenutada, et võrdlus Banco Santanderi korrektsioonidega ei ole asjakohane.

292 Immateriaalse vara väärtuse hindamise osas väidavad hagejad, et Deloitte ei omistanud mingit majanduslikku väärtust ühelt poolt põhihoiustega seotud immateriaalsele varale (*Core Deposit Intangibles*), samas kui välja võeti tõenäoliselt vähem stabiilseid hoiuseid, ega teiselt poolt kaubamärgile Banco Popular, kuigi ta tunnistas, et kaubamärgil Banco Pastor on siiski teatud väike väärtus. Hagejate sõnul näitab juba see lähenemisviis, et hinnang 2 ei ole usaldusväärne.

293 Ühelt poolt leidis Deloitte hinnangus 2 põhihoiustega seotud immateriaalse vara kohta, et potentsiaalne ostja ei omistaks sellele mingit väärtust hoiuste suurte väljavõtmiste tõttu hindamise ajal.

294 Tuleb märkida, et arvestades likviidsete vahendite väljavoolu ulatust hindamise ajal ei võimalda ükski asjaolu kinnitada, nagu teevad hagejad, et suurem osa stabiilsetest hoiustest jäi panka.

295 Teiselt poolt selgitas Deloitte Banco Populari firmaväärtuse kohta, et potentsiaalne ostja ei omistaks olemasolevale firmaväärtusele mingit väärtust, kuna tegemist ei ole identifitseeritava varaga ettevõtete ümberkorraldamise kontekstis. Ta märkis, et arvestades kaubamärgi Banco Pastor tugevat haaret Galicias, oleks sel kaubamärgil teatud väärtus kolmanda isiku jaoks ning et ta hindas väärtusvahemikku litsentsitasude meetodiga, mis on kaubamärkide hindamiseks kõige enam kasutatav meetod.

296 Hagejad ei esita ühtegi konkreetset argumenti, mis võiks need selgitused kahtluse alla seada.

297 Ühisettevõtete, tütarettevõtjate ja seotud ettevõtjate väärtuse hindamise osas piirduvad hagejad kinnitusega, et samast ajast pärit analüüse ning tegelikult või väidetavalt tehtud tehinguid arvestades on Deloitte'i välja pakutud summa liiga madal ja et reaalne väärtus oleks 1,5 miljardit eurot.

298 Piisab, kui tõdeda ühelt poolt, et hagejad ei tõenda, millele see hinnang tugineb, ja teiselt poolt, et need argumendid ei võimalda kindlaks teha, millised olid Deloitte'i vead hinnangus 2.

299 Tuleb ka meenutada, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 21 ja Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktile d tuleb hagiavalduses märkida hagi ese ja ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on hagi vastuvõetavuse eelduseks see, et põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tugineb, nähtuvad kas või kokkuvõtlikult, kuid seostatult ja arusaadavalt hagiavaldusest endast. Kuigi konkreetsetes punktides saab hagiavalduse teksti toetada ja täiendada viidetega hagiavaldusele lisatud dokumentide kindlatele lõikudele, ei saa üldine viide teistele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, asendada õigusliku argumentatsiooni peamiste elementide puudumist, mis eespool mainitud sätete kohaselt peavad olema esitatud hagiavalduses endas (vt 17. septembri 2007. aasta kohtuotsus Microsoft *vs.* komisjon, T-201/04, EU:T:2007:289, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 5. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus HeidelbergCement ja Schwenk Zement *vs.* komisjon, T-380/17, EU:T:2020:471, punkt 92 (ei avaldata) ja seal viidatud kohtupraktika). Pealegi ei ole Üldkohtu ülesanne otsida lisadest ja kindlaks teha need väited ja argumendid, mida võib lugeda hagi aluseks, kuna lisadel on üksnes tõenduslik ja abistav ülesanne (vt 17. septembri 2007. aasta kohtuotsus Microsoft *vs.* komisjon, T-201/04, EU:T:2007:289, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika ja 24. septembri 2019. aasta kohtuotsus Madalmaad jt *vs.* komisjon, T-760/15 ja T-636/16, EU:T:2019:669, punkt 114 ja seal viidatud kohtupraktika; vt ka 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt *vs.* komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

300 Kuna repliigis argumenti esitatud ei ole, ei saa analüüsida hagejate üldisi viiteid täiendavale ekspertiisiaruandele, mis on esitatud hagiavalduse lisana.

301 Tuleb märkida, et hinnangus 2 selgitas Deloitte iga varaliigi osas väärtuse hindamise meetodit ja ebakindlust, mis õigustas tehtud korrektsioone. Eeltoodust nähtub, et hagejate argumendid ei sea kahtluse alla hinnangus 2 Banco Populari eri varaliikide suhtes tehtud Deloitte'i korrektsioone ega võimalda järeldada, et hinnang 2 ei olnud „õiglane, hoolikas ja realistlik", nagu nõuab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõige 1".

302 Teise võimalusena väidavad hagejad samuti, et hinnang, mille Deloitte andis hinnangus 2 neljale põhielemendile, mida kohaldatud hindamismeetod ei mõjutanud, tõi kaasa selle, et Banco Populari väärtus hinnati 4,8–5 miljardi euro võrra väiksemaks. Hagejad viitavad edasilükkunud

maksuvara korrigeerimisele, sellele, et arvesse ei ole võetud immateriaalset vara, eelkõige seda, mis on seotud põhihoiustega, võimalike õigluslike sündmuste ülehindamisele ning hinnangus 2 nimetatud ühisettevõtete, tütarettevõtjate ja seotud ettevõtjate väärtuse alahindamisele.

303 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et ühelt poolt piirduvad hagejad võrdlusega hinnangute vahel, mis on esitatud hinnangus 2 ja nende täiendavas ekspertiisiaruandes. Teiselt poolt ei selgita nad, miks nende nelja varaliigi hindamisel ei oma tähtsust see, millist väärtuse hindamise meetodit on kasutatud.

304 Seega tuleb teine etteheide tagasi lükata.

Kolmas etteheide, mis puudutab hinnangus 2 määratletud väärtusvahemikku

305 Hagejad väidavad, et hinnangus 2 määratletud vahemiku suurus ja asjaolu, et see erines hiljutistest hinnangutest Banco Populari netovara väärtusele, oleksid pidanud saatma kriisilahendusnõukogule ja komisjonile signaali, et see hinnang ei olnud antud „õiglaselt, hoolsalt ja realistlikult“ ega olnud usaldusväärne alus kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks.

306 Sellega seoses tuleb meenutada, et hinnangus 2 märkis Deloitte, et tema hinnangu tulemus jääb vahemikku 1,3 miljardit ja –8,2 miljardit eurot, kusjuures parim hinnang selles vahemikus on –2 miljardit eurot.

307 Esimesena väidavad hagejad, et hinnangus 2 esitatud vahemiku suurus näitab, et see hinnang ei ole usaldusväärne.

308 Olgu mainitud, et vahemiku ulatus on selgitatav hinnangu 2 andmiseks kasutatud meetodiga.

309 Deloitte on hinnangu 2 andmisel kasutatud metoodika kohta märkinud, et ta kasutas liigipõhist lähenemisviisi, korrigeerides kahjumi ja kasumi hindamiseks iga vara ja kohustuste rühma raamatupidamisväärtust ning tehes muid kohandusi, mida iga omandaja väärtuse osas teinud oleks. Ta on esitanud väärtusvahemiku iga varade ja kohustuste klassi kohta.

310 See meetod on kooskõlas regulatiivsete tehniliste standardite artikli 2 lõikega 3, mille sisu on korratud delegeeritud määruse 2018/345 artikli 2 lõikes 3 ning kus on sätestatud:

„Hindaja peab esitama teatava vara, kohustuse või nende kombinatsiooni väärtuse parima punkthinnangu. Vajaduse korral tuleb hindamistulemused esitada ka väärtuse vahemikena.“

311 Kõigi varade ja kohustuste klasside madalaimate väärtuste summa andis niisiis väärtuse vahemiku madalaima väärtuse ning kõrgeimate väärtuste summa väärtuste vahemiku kõrgeima väärtuse. Selle meetodiga on niisiis selgitatav, miks on hinnangus 2 esitatud väärtuse vahemik nii suur. Lisaks tuleb meenutada, et esimese etteheite analüüsist nähtub, et võõrandamisväärtuse kindlaksmääramine põhineb hinnangutel, mis on ebakindlad ja mis õigustavad tulemuste esitamist teatud vahemikena.

312 Lisaks, nagu komisjon rõhutab, siis võttes arvesse Banco Populari kogu bilansi mahtu, mis oli üle 130 miljardi euro, vastab vahemiku kahe väärtuse vaheline erinevus üksnes umbes 7%-le bilansist.

313 Repliigis väidavad hagejad, et see võrdlus ei ole asjakohane ja et vahemiku suurust, st 9,5 miljardit eurot tuleb võrrelda Banco Populari netovara väärtusega 10,78 miljardit eurot.

314 Selles osas tuleb ühelt poolt märkida, et komisjoni viitega Banco Populari bilansimahule ei soovita hinnata väärtusvahemiku täpsust, vaid üksnes näidata, et selle ulatus on suhteline. Teiselt poolt ei kujuta Deloitte'i kasutatud parima ja halva väärtuse stsenaariumi vaheline erinevus endast teavet, mis oleks võrreldav Banco Populari netovara raamatupidamisväärtusega.

315 Teisena märgivad hagejad, et Banco Popular oli läbinud 2016. aasta stressitesti ja kuigi Banco Popularil olid tekkinud likviidsusprobleemid, oli 31. märtsil 2017 tema netovara 10,78 miljardit eurot ja tema peamine tegevus seoses väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatega (VKE) oli endiselt igati kasumlik.

316 Sellega seoses piisab, kui märkida ühelt poolt, et Banco Populari 2016. aasta stressitest, mis avaldati 2016. aasta juulis, puudutab seega Banco Populari olukorda, milles ta oli mitu kuud enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist, ning seda ei saa käsitada nii, et see annab juhiseid Banco Populari finantsarengu kohta. Teisest küljest ei ole viide netovarale asjakohane, kuna see kajastab üksnes Banco Populari raamatupidamislikku väärtust, mitte aga võõrandamisväärtust kriisilahenduse ajal.

317 Järelikult tuleb kolmas etteheide tagasi lükata.

318 Kõigest eeltoodust nähtub, et hagejad ei ole tõendanud, et hinnang 2 ei olnud „õige, hoolikas ja realistlik" määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses.

319 Tuleb järeldada, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui ta kinnitas kriisilahendusskeemi osas, milles see põhineb hinnangul 2.

320 Seega tuleb neljas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kuues väide, mille kohaselt on rikutud õigust olla ära kuulatud

321 Hagejad väidavad, et komisjon rikkus nende õigust olla ära kuulatud, kui ta kinnitas vaidlustatud otsuse nii, et ta ei andnud neile võimalust esitada selle kohta oma seisukohta. Nad väidavad, et neid ei kuulatud kriisilahendusmenetluses ära, kuigi vaidlustatud otsus puudutas nende huve otseselt ja isiklikult. Komisjon oli vastavalt harta artiklile 41 kohustatud tagama, et hagejad kuulataks ära, isegi kui määrus nr 806/2014 seda ette ei näe.

322 Nad leiavad, et kui kriisilahendusnõukogu ja komisjon oleksid järginud nende õigust olla ära kuulatud, oleksid nad saanud esitada oma seisukohad tõhusalt isegi lühikese tähtaja jooksul. Hagejad oleksid võinud käsitleda Banco Populari õige hindamise küsimust ja neljandas väites esitatud tõendeid arvestades on tõenäoline, et kriisilahendusnõukogu või komisjon oleksid jõudnud Banco Populari väärtuse suhtes teistsugusele järeldusele, mis oleks viinud vaidlustatud otsusega kinnitatud kriisilahendusskeemist erineva skeemi vastuvõtmiseni.

323 Komisjon väidab, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 ette nähtud menetlus viib niisuguse meetme vastuvõtmiseni, mis on kohaldatav nii krediidiasutuse aktsionäridele kui ka võlausaldajatele, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahenduse meedet, ning et harta artikkel 41 ei ole kohaldatav. Ta leiab teise võimalusena, et see, et hagejatel puudub võimalus olla ära kuulatud, on harta artikli 52 lõike 1 alusel põhjendatud.

324 Olgu meenutatud, et harta artikli 41 lõike 2 punktis a on sätestatud, et õigus heale haldusele kätkeb igaühe õigust, et teda kuulatakse ära enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada.

325 Õigus olla ära kuulatud tagab iga isiku võimaluse teha haldusmenetluses, enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist, tegelikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht. Järgmiseks olgu täpsustatud, et õigus olla ära kuulatud täidab kahte ülesannet. Ühelt poolt võimaldab see uurida tegelikku olukorda ja tuvastada faktilised asjaolud nii täpselt ja õigesti kui võimalik ning teiselt poolt tagada asjaomase isiku tõhus kaitse. Täpsemalt on õiguse olla ära kuulatud eesmärk tagada, et iga otsus, mis avaldab isikule ebasoodsat mõju, tehtaks kõikidest asjaoludest täielikult teadlikuna, ning eelkõige on selle eesmärk võimaldada pädeval asutusel parandada viga või asjaomasel isikul esitada oma isiklikku olukorda puudutavad asjaolud, mis räägivad selle kasuks, et otsus tehakse või seda ei tehta, või siis selle kasuks, et otsusel on pigem niisugune kui teistsugune sisu (vt 4. juuni 2020. aasta kohtuotsus SEAE *vs.* De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, punktid 68 ja 69 ning seal viidatud kohtupraktika).

326 Tuleb märkida, et Euroopa Kohus on kinnitanud ärakuulamisõiguse olulisust ja väga suurt ulatust liidu õiguskorras, leides, et see õigus peab olema tagatud kõigis menetlustes, mis võivad lõppeda isiku õigusi piirava akti andmisega. Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleb ärakuulamisõigust järgida ka siis, kui kohaldatavad õigusaktid niisugust formaalsust sõnaselgelt ette ei näe (vt 22. novembri 2012. aasta kohtuotsus M., C-277/11, EU:C:2012:744, punktid 85 ja 86 ning seal viidatud kohtupraktika; 18. juuni 2020. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus ADDE *vs.* parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, punkt 89 ja seal viidatud kohtupraktika).

327 Seetõttu ja arvestades asjaoluga, et see põhimõte on liidu õiguse oluline üldpõhimõte, ei saa ärakuulamisõigust hõlmava kaitseõiguse põhimõtte kohaldamist õigusaktiga välistada ega piirata ja selle põhimõtte järgimine tuleb tagada ka siis, kui vastavad erinormid puuduvad või kui tegemist on õigusnormidega, mis ise seda põhimõtet arvesse ei võta (vt 18. juuni 2014. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* komisjon T-260/11, EU:T:2014:555, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

328 Kõigepealt tuleb märkida, et kriisilahendusnõukogu poolt vastu võetud kriisilahendusskeemi ese on Banco Populari kriisilahendus, mistõttu tuleb seda panka käsitada isikuna, kelle suhtes kohaldatakse üksikmeedet ja kellele on harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud õigus olla ära kuulatud.

329 Seega tuleb arvesse võtta, et hagejad ei olnud adressaadid ei kriisilahendusskeemi puhul, mis ei olnud nende suhtes tehtud üksikotsus, ega ka selle kriisilahendusskeemi kinnitamiseks vastu võetud vaidlustatud otsuse puhul.

330 Tuleb siiski märkida, et kriisilahendusnõukogu kasutas Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 21 lõikele 1.

331 Seega kuigi menetlus, mille tulemusena kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi vastu võttis, ei ole käsitatav hagejate isiku suhtes algatatud menetlusena, võib see siiski lõppeda hagejate kui Banco Populari aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike huve ebasoodsalt mõjutada võiva meetme vastuvõtmisega.

332 Eespool punktis 326 osundatud Euroopa Kohtu kohtupraktikas on aga valitud ärakuulamisõiguse lai tõlgendus, mille kohaselt on see õigus tagatud igaühele, kelle õigusi võib menetluse tulemusena antav akt piirata.

333 Lisaks, ühelt poolt on määruse nr 806/2014 põhjenduses 121 märgitud, et selles määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige hartaga tunnustatud õigusi, sealhulgas kaitseõigusi, ja seda tuleb rakendada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega. Teiselt poolt ei välista ega piira määruse nr 806/2014 ükski säte selgelt asjaomase ettevõtja aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike õigust olla kriisilahendusmenetluse käigus ära kuulatud.

334 Siinkohal tuleb märkida, et hagejad ei ole esitanud määruse nr 806/2014 suhtes õigusvastasuse vastuväidet seoses sellega, et seal ei ole ette nähtud aktsionäride ja kapitaliinstrumentide omanike ärakuulamist enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist. Nad leiavad, et harta artikli 41 lõike 2 punkti a kohaselt tuleb neile tagada õigus olla Banco Populari kriisilahendusmenetluses ära kuulatud ka siis, kui kohaldatavates õigusnormides seda ette nähtud ei ole.

335 Ent isegi kui kriisilahenduse meetme subjektist ettevõtja aktsionärid ja võlausaldajad saavad kriisilahendusmenetluses ärakuulamisõigusele tugineda, on seda õigust võimalik kooskõlas harta artikli 52 lõikega 1 piirata.

336 Harta artikli 52 lõikes 1 on sätestatud:

„Hartaga tunnustatud õiguste ja vabaduste teostamist tohib piirata ainult seadusega ning arvestades nimetatud õiguste ja vabaduste olemust. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võib piiranguid seada üksnes juhul, kui need on vajalikud ning vastavad tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.“

337 Euroopa Kohus on leidnud, et põhiõigused, nagu kaitseõiguste tagamine, ei ole absoluutsed õigused, vaid neile võib seada piiranguid tingimusel, et need piirangud vastavad tegelikult asjaomase meetmega taotletud üldise huvi eesmärkidele ega kujuta endast taotletavat eesmärki arvestades ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis kahjustab tagatud õiguste sisu (vt 10. septembri 2013. aasta kohtuotsus G. ja R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Prequ’Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

338 Sellest tuleneb, et hagejate kui Banco Populari aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike kriisilahendusmenetluses ära kuulamata jätmine nii kriisilahendusnõukogu kui ka komisjoni poolt võis olla põhjendatud.

339 Tuleb tähele panna, et kriisilahendusskeemi artiklis 4.2 leidis kriisilahendusnõukogu, et Banco Populari kriisilahendus on kooskõlas avaliku huviga, kuna see on vajalik ja proportsionaalne kahe määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 nimetatud eesmärgi saavutamiseks ehk selleks, et vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele ja tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus. Vaidlustatud otsuses on komisjon sõnaselgelt heaks kiitnud põhjendused, millega kriisilahendusnõukogu põhjendas kriisilahenduse meetme vajalikkust avalike huvide seisukohast.

340 Käesoleval juhul võib hagejate ärakuulamisõiguse piiramine olla põhjendatav ühelt poolt finantsturgude stabiilsuse eesmärgiga ja teiselt poolt vajadusega tagada Banco Populari kriisilahenduse tõhusus, kuna see tuli läbi viia kiiresti.

341 Esimesena tuleb märkida, et mitmes määruse nr 806/2014 põhjenduses, eelkõige põhjendustes 12, 58 ja 61, on märgitud, et üks selles määruses ette nähtud kriisilahenduse mehhanismidega taotletav eesmärk on finantsturgude stabiilsus.

342 Lisaks sellele käsitatakse kriisilahenduse meedet määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 5 kohaselt avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 viidatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada. Määruse nr 806/2014 artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärkide hulgas on loetletud eelkõige eesmärk „vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, sealhulgas turuinfrastruktuuridele, ja säilitades turudistsipliini“ ning eesmärk „kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele“.

343 Seejuures on Euroopa Kohus märkinud, et finantsteenustel on liidu majanduses keskne roll. Pangad ja krediidiasutused on erinevatel turgudel tegutsevate ettevõtjate jaoks oluline rahastamisallikas. Lisaks on pangad sageli omavahel seotud ja paljud nende seast tegutsevad rahvusvaheliselt. Seetõttu võib ühe või mitme panga maksejõuetus kiiresti üle kanduda teistele samas liikmesriigis või muudes liikmesriikides tegutsevatele pankadele. See omakorda võib tekitada ülekanduvaid negatiivseid mõjusid teistes majandussektorites (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 50; 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs*. komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 72, ning 25. märtsi 2021. aasta kohtuotsus Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, punkt 108).

344 Euroopa Kohus on leidnud, et ülekaalukaks avalikuks huviks on eesmärk tagada finantssüsteemi stabiilsus, vältides samal ajal liigset avaliku sektori raha kulutamist ja minimeerides konkurentsimoonutusi (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 69).

345 Lisaks sellele on Euroopa Inimõiguste Kohus (edaspidi „EIK“) oma 1. aprilli 2004. aasta otsuses Camberrow MM5 AD *vs*. Bulgaaria (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, punkt 6) leidnud, et sellistes majanduslikult tundlikes valdkondades nagu pangandussüsteemi stabiilsus on riikidel avar kaalutlusõigus, ning see, et aktsionäril ei ole võimalik osaleda menetluses, mis võib lõppeda panga müügiga, ei ole seetõttu ebaproportsionaalne legitiimsete eesmärkide suhtes kaitsta võlausaldajate õigusi ning säilitada panga maksejõulisus.

346 Samuti tuleb mainida 8. novembri 2016. aasta kohtuotsust Dowling jt (C-41/15, EU:C:2016:836), mis tehti eelotsusetaotluse kohta, mis käsitles nõukogu 13. detsembri 1976. aasta teise direktiivi 77/91/EMÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks [ELTL artikli 54 teises lõigus] tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmisega, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks (EÜT 1977, L 26, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 8) artiklite 8, 25 ja 29 tõlgendamist. See kohtuasi puudutas liikmesriigi ametivõimude erakorralist meedet, mille eesmärk oli vältida äriühingu kapitali suurendamise teel selle maksejõuetust, mis eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul võinuks ohustada liidu finantsstabiilsust. Euroopa Kohus leidis, et kaitse, mida teine direktiiv 77/91 aktsiaseltsi aktsionäridele ja võlausaldajatele pakub äriühingu kapitaliga seoses, ei hõlma sellist riigisisest meedet, mis võetakse liikmesriigi majanduse ja finantssüsteemi tõsise häire korral ning millega soovitakse kõrvaldada asjaomase äriühingu omakapitali puudujäägist põhjustatud süsteemne oht liidu finantsstabiilsusele

(8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 50). Euroopa Kohus lisas, et teise direktiiviga 77/91 ei ole seega vastuolus aktsiaseltsi kapitali puudutav erakorraline meede, mille siseriiklik asutus on tõsise häire esinemisel mõne liikmesriigi majandus- ja finantssüsteemis võtnud selle äriühingu üldkoosoleku nõusolekuta ning eesmärgiga vältida ohtu kogu süsteemile ja tagada liidu finantsstabiilsus (vt 8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

347 Neist kaalutlustest saab analoogia alusel lähtuda ka määruse nr 806/2014 alusel läbi viidavas kriisilahendusmenetluses olnud panga endiste aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanike suhtes, nagu hagejad seda on.

348 Eeltoodust tuleneb, et määrusega nr 806/2014 ette nähtud ja selle artiklis 18 kirjeldatud kriisilahendusmenetlus lähtub üldist huvi pakkuvast eesmärgist harta artikli 52 lõike 1 tähenduses ehk finantsturgude stabiilsuse tagamise eesmärgist, millega saab olla põhjendatav ärakuulamisõiguse piiramine.

349 Käesoleval juhul tuleb märkida, et hagejad ei vaidlusta seda, et Banco Populari kriisilahendusmenetlus oli kooskõlas määruse nr 806/2014 artiklis 14 nimetatud finantsturgude stabiilsuse tagamise eesmärgiga.

350 Sellega seoses on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.4.2 selgitanud, et ta asus erinevatele asjaoludele tuginedes seisukohale, et Banco Populari olukord tekitaks järjest suurema ohu, et Hispaania finantsstabiilsusele avalduvad olulised negatiivsed mõjud. Nende asjaolude hulgas on esiteks Banco Populari suurus ja olulisus, kuna see on Hispaania kuuenda panganduskontserni emaettevõtja, mille varade kogumaht on 147 miljardit eurot ning mille Hispaania Pank määras 2017. aastal süsteemselt oluliseks ettevõtjaks. Kriisilahendusnõukogu on eelkõige märkinud, et Banco Popular oli üks Hispaania peamisi turuosalisi, kellel oli märkimisväärne turuosa VKEde segmendis ning suhteliselt suur hoiuste turuosa (umbes 6%) ja suur hulk jaekliente (umbes 1,4 miljonit) üle kogu Hispaania. Teiseks võttis kriisilahendusnõukogu arvesse Banco Populari tegevuse laadi, mille keskmes olid kommertspanga tegevused ja mis keskendus peamiselt finantseerimisteenuste pakkumisele, varahaldusele ning üksikisikutele, perekondadele ja ettevõtjatele (eelkõige VKEd) pakutavatele teenustele. Kriisilahendusnõukogu hinnangul võis see, et Banco Populari ettevõtlusmudel sarnanes teiste Hispaania kommertspankade omaga, soodustada võimalikku raskuste kaudset ülekandumist neile pankadele, mida oleks võidud näha pankadena, kellel tekivad samasugused raskused.

351 Peale selle tuleb märkida, et avalikku huvi pakkuv eesmärk kaitsta finantsturgude stabiilsust hõlmab ka teist kriisilahendusega taotletavat eesmärki ehk Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamist.

352 Direktiivi 2014/59 artikli 2 lõike 1 punktis 35 on ettevõtja kriitilised funktsioonid määratletud järgmiselt: „tegevus, teenused või tegevused, mille seiskumine toob ühes või enamas liikmesriigis tõenäoliselt kaasa reaalmajanduse jaoks oluliste teenuste katkemise või häirib tõenäoliselt finantsstabiilsust krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi suuruse, turuosa, välise ja sisemise seotuse, keerukuse või piiriülese tegevuse tõttu, pidades eelkõige silmas kõnealuste tegevuste, teenuste või tegevuste asendatavust“.

353 Kriitiliste funktsioonide kindlaksmääramise kriteeriumid on seejuures sätestatud komisjoni 2. veebruari 2016. aasta delegeeritud määruse (EL) 2016/778, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses asjaolude ja tingimustega, mille korral võib krediidiasutuse või investeerimisühingu tasutavad erakorralised *ex post* osamaksed täielikult või osaliselt edasi lükata, ja kriitiliste funktsioonidega seotud tegevuste, teenuste ja toimingute kindlaksmääramise ning põhiäriliinide ja nendega seotud teenuste kindlaksmääramise kriteeriumidega (ELT 2016, L 131, lk 41) artikli 6 lõikes 1. Tegemist on funktsiooniga, mida krediidiasutus või investeerimisühing täidab krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupiga mitteseotud kolmandate isikute jaoks ning funktsiooni täitmise ootamatu katkemine avaldaks tõenäoliselt olulist negatiivset mõju kolmandatele isikutele, põhjustaks finantsraskuste levimist või vähendaks turuosaliste üldist kindlustunnet, sest funktsioon on kolmandatele isikutele süsteemselt oluline ning krediidiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp on funktsiooni täitmisel süsteemselt oluline.

354 Määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punktis a sätestatud eesmärgiga tagada kriisilahenduse meetme subjektist ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvus soovitakse vältida nende funktsioonide katkemist, mis võiks lisaks asjaomasele turule häirida ka kogu liidu finantsstabiilsust.

355 Kuna kriisilahenduse meetme eesmärk on krediidiasutuse rahalise olukorra säilitamine või taastamine, eelkõige kuivõrd tegemist on alternatiiviga likvideerimisele, tuleb seda pidada tegelikult vastavaks liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvale eesmärgile (vt analoogia alusel 25. märtsi 2021. aasta kohtuotsus Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, punkt 108).

356 Seejuures on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.2 märkinud, et Banco Populari kriisilahendus on vajalik ja proportsionaalne eelkõige selleks, et tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus. Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi artiklis 4.4 määratlenud kolm Banco Populari kriitilist funktsiooni delegeeritud määruse 2016/778 artikli 6 tähenduses, milleks on hoiuste võtmine majapidamistelt ja mittefinantsettevõtjatelt, laenude andmine VKEdele ning sularahamaksete teenused.

357 Hagejad ei ole esitanud ühtki argumenti nende hinnangute vaidlustamiseks.

358 Eeltoodust tuleneb, et Banco Populari kriisilahendusmenetlusel oli harta artikli 52 lõike 1 tähenduses üldist huvi pakkuv eesmärk ehk eesmärk tagada finantsturgude stabiilsus, millega saab põhjendada ärakuulamisõiguse piiramist.

359 Teisena on liidu üldise huvi ning eelkõige finantsturgude stabiilsuse kaitsmise ja Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamise eesmärkide saavutamise seisukohast nõutav, et juhul, kui määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, tuleb kriisilahenduse meede vastu võtta võimalikult kiiresti.

360 Tuleb märkida, et mitmest määruse nr 806/2014 põhjendusest ilmneb, et kui kriisilahenduse meede osutub vajalikuks, tuleb see vastu võtta kiiresti. Eelkõige puudutab see selle määruse põhjendusi 26, 31, 53 ning iseäranis põhjendust 56, kus on märgitud, et selleks, et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks kriisilahendusmenetlus lõpule viia lühikese ajaga.

361 Seejuures on Euroopa Kohus leidnud, et määruse nr 806/2014 eesmärk vastavalt selle põhjendusele 8 on kehtestada tõhusamad kriisilahendusmehhanismid, mis peaksid olema oluline vahend sellise kahju ärahoidmiseks, mida pankade maksejõuetus on minevikus tekitanud, ning et selline eesmärk eeldab otsuse tegemist kiirelt – mida näitavad selle määruse artiklis 18 ette nähtud lühikesed tähtajad –, et ei seataks ohtu finantsstabiilsust (6. mai 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank jt *vs.* EKP, C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:369, punkt 55).

362 Nii on eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 märgitud, et kui EKP leiab, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, edastab ta oma hinnangu viivitamata komisjonile ja kriisilahendusnõukogule. Sama artikli lõikest 2 tuleneb, et kui kriisilahendusnõukogu ise sellise hinnangu annab, edastatakse see viivitamata EKP-le. Kui selle artikli lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi, mis edastatakse määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt komisjonile vahetult pärast selle vastuvõtmist. Seejärel on komisjonil 24 tundi aega kriisilahendusskeemi heakskiitmiseks või vastuväidete esitamiseks.

363 Sellest järeldub, et juhul kui kriisilahenduse meetme vastuvõtmise tingimused on ettevõtja puhul täidetud, ehk esiteks kui ta on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks, teiseks, kui puudub põhjendatud väljavaade, et mõni tema suhtes võetav alternatiivne erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida ning kolmandaks, kui kriisilahenduse meede on vajalik ühe või mitme määruse nr 806/2014 artiklis 14 nimetatud eesmärgi saavutamiseks, on sama määruse artiklis 18 ette nähtud, et otsus tuleb vastu võtta väga lühikese tähtaja jooksul.

364 Käesoleval juhul tuli kriisilahendusskeem seega vastu võtta võimalikult kiiresti pärast seda, kui EKP oli tuvastanud, et Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ning kui kriisilahendusnõukogu oli leidnud, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused on täidetud.

365 Otsuse kiire vastuvõtmine oli põhjendanud vajadusega tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus ja vältida viimase olukorra olulist negatiivset mõju finantsturgudele, ennetades eelkõige edasikandumise riske. Kuna käesoleval juhul tekkis Banco Populari maksejõuetus nädala sees, oli menetlus vaja lõpule viia ja otsus vastu võtta enne turgude avamist 7. juuni 2017. aasta hommikul.

366 Nagu kohtujurist Campos Sánchez-Bordona liidetud kohtuasjades ABLV Bank jt *vs.* EKP esitatud ettepaneku (C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:16) punktis 80 esile tõi, on kiirus, millega peavad need liidu institutsioonid ja asutused otsuseid tegema, vajalik selleks, et vältida pangandusasutuse kriisilahenduse negatiivset mõju finantsturgudele ning selle kiiruse tõttu peab neil olema *de facto* otsus „valmis“ enne menetluse käivitamist, et kasutada ära väärtpaberiturgude sulgemist.

367 Otsuse tõhusus sõltus seega otsuse tegemise kiirusest.

368 Euroopa Kohus on juba leidnud, et pädeva asutuse viivitamatut sekkumist nõudva olukorra kiireloomulisusega on põhjendatav isikute, keda vastuvõetavad meetmed puudutavad, ärakuulamisõiguse piiramine keskkonnavastutuse valdkonnas (vt selle kohta 9. märtsi 2010. aasta kohtuotsus ERG jt, C-379/08 ja C-380/08, EU:C:2010:127, punkt 67) ning põllumajanduse valdkonnas (vt selle kohta 15. juuni 2006. aasta kohtuotsus Dokter jt, C-28/05, EU:C:2006:408, punkt 76).

369 Lisaks sellele on Euroopa Kohus rahaliste vahendite külmutamise valdkonnas leidnud, et see, kui teatada enne isiku või üksuse kandmist nende isikute või üksuste loetellu, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, talle sellesse loetellu kandmise põhjused, seaks ohtu liidu õiguses ette nähtud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmete tõhususe. Kohaldamisele kuuluva määruse eesmärkide saavutamiseks peab selliste meetmetega juba kaasnema üllatusmoment ja need peavad olema viivitamata kohaldatavad (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punktid 338–340; 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Prantsusmaa *vs.* People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punkt 61, ning 12. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Amisi Kumba *vs.* nõukogu, T-163/18, EU:T:2020:57, punkt 51).

370 Samuti ei pea liidu asutused liidu õigusega taotletava eesmärgi ja liidu õiguses ette nähtud meetmete tõhususega seotud põhjustel hagejaid ära kuulama enne nende nimede esmakordset kandmist piiravate meetmete adressaatidest isikute loetelusse (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 341, ning 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus Gbagbo *vs.* nõukogu, T-119/11, ei avaldata, EU:T:2013:216, punkt 103).

371 Seda enam on see nõnda sellisel juhul nagu käesolev, kus ärakuulamisõiguse piiramine ei puuduta mitte kriisilahenduse subjektist ettevõtjat ehk Banco Populari, vaid hagejaid kui selle aktsionäre või kapitaliinstrumentide omanikke.

372 Samuti tuleb märkida, et 1. aprilli 2004. aasta kohtuotsuses Camberrow MM5 AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) sedastas EIK, et maksejõuetuks muutunud pank müüdi tegutseva ettevõtjana selleks, et rahuldada kiiresti ja kõige kindlamal viisil juba aastaid neile tasumisele kuuluvate summade saamist oodanud võlausaldajate nõuded ning viia maksejõuetusmenetlus kiiresti lõpule. Seetõttu oli kõige olulisem see, et panga müümisega lõppenud menetlus oleks lihtne ja kiire. Kui seaduses olnuks ette nähtud maksejõuetusasju lahendava kohtu kohustus konsulteerida kõigi panga aktsionäride ja võlausaldajatega, oleks see kaasa toonud menetluse olulise venimise ning seetõttu võlausaldajatele tasumisele kuuluvate summade väljamaksmise ja maksejõuetusmenetluse lõpule viimise täiendava viibimise.

373 24. novembri 2005. aasta kohtuotsuses Capital Bank AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, punkt 136) leidis EIK, et sellises majanduslikult tundlikus valdkonnas nagu pangandussüsteemi stabiilsus võib teatud olukordades esineda ülekaalukas vajadus tegutseda suurema hoolsusega ja etteteatamata, et vältida hüvitamatu kahju tekkimist pangale, selle hoiustajatele ja teistele võlausaldajatele või pangandus- ja finantssüsteemile tervikuna.

374 Pealegi ei saa asjaoluga, et kriisilahenduse meede võib kaasa tuua hagejate omandiõiguse riive, põhjendada kohustust tagada neile õigus olla enne selle vastuvõtmist ära kuulatud.

375 Sellega seoses on Üldkohus 13. juuli 2018. aasta kohtuotsuse K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt (T-680/13, EU:T:2018:486) punktis 282 juba rõhutanud, et kohaldatavad menetlused peavad andma puudutatud isikule asjakohase võimaluse esitada pädevatele asutustele oma seisukohad. Et tagada selle nõude järgimine, mis kujutab endast 4. novembril 1950 Roomas allkirjastatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolli nr 1 artikli 1 olemuslikku nõuet, tuleb kohaldatavaid menetlusi vaadelda üldiselt (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon,

C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 368 ja seal viidatud kohtupraktika; 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus Gbagbo *vs.* nõukogu, T-119/11, ei avaldata, EU:T:2013:216, punkt 119, ning EIK 20. juuli 2004. aasta otsus Bäck *vs.* Soome, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, punkt 56). Niisiis ei saa nimetatud nõuet tõlgendada nii, et huvitatud isik peab igal juhul saama esitada pädevatele asutustele oma seisukoha enne tema omandiõigust kahjustavate meetmete vastuvõtmist (vt selle kohta EIK 19. septembri 2006. aasta otsus Maupas jt *vs.* Prantsusmaa, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, punktid 20 ja 21).

376 Üldkohus leidis, et nii on see eelkõige juhul – nagu käesolevas asjas –, kui asjasse puutuvad meetmed ei kujuta endast sanktsioone ja on võetud eriti kiireloomulist tegutsemist nõudvas olukorras. Viimati nimetatu kohta märkis Üldkohus, et ära tuli hoida asjaomaste pankade kokkuvarisemise vahetu oht, et säilitada ühe liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsus, ning seega vältida probleemi levimist teistesse euroala liikmesriikidesse. Kui aga oleks alustatud eelnevat konsulteerimismenetlust, mille käigus asjaomaste pankade tuhanded hoiustajad ja aktsionärid oleksid saanud tegelikult esitada enda seisukoha enne kahju tekitanud sätete vastuvõtmist, siis oleks paratamatult viibinud sellise pangakrahhi ärahoidmisele suunatud meetmete kohaldamine. Eesmärgi – säilitada selle liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsus ja seega vältida probleemi levikut teistesse euroala liikmesriikidesse – saavutamine oleks sattunud tõsisesse ohtu (vt 13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 282 ja seal viidatud kohtupraktika).

377 Euroopa Kohus nõustus selle seisukohaga, leides, et Üldkohus oli põhjendatult tuginenud oma arutluskäigus EIK 21. juuli 2016. aasta otsusele kohtuasjas Mamatas jt *vs.* Kreeka (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), millest nähtub, et nõuet, mille kohaselt saab omandiõigust piirata vaid seadusega, ei saa tõlgendada nii, et isikutega, keda see seadus puudutab, tuleb enne seaduse vastuvõtmist konsulteerida, eriti kui niisugune eelnev konsulteerimine oleks paratamatult tekitanud viivituse asjasse puutuvate pankade kokkuvarisemise vältimiseks võetavate meetmete kohaldamisel (16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus nõukogu jt *vs.* K. Chrysostomides & Co. jt, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ja C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 159).

378 Lisaks sellele tuleb märkida, et kiiresti ning ettevõtja aktsionäre ja võlausaldajaid kohesest kriisilahendusmenetlusest mitte teavitades tegutsemise eesmärk on vältida ettevõtja olukorra halvenemist, millisel juhul ei oleks kriisilahenduse meede tõhus. Nimelt võib see, kui teatada panga aktsionäridele või võlakirjaomanikele, et panga suhtes võidakse läbi viia kriisilahendusmenetlus ning et panka käsitatakse seega maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, ajendada neid turgudel oma väärtpabereid müüma ning samuti tuua kaasa massilise hoiuste väljavoolu, mille tagajärjel panga finantsolukord halveneks, ja muuta mõne panga likvideerimist vältiva lahenduse leidmise veel raskemaks või lausa võimatuks.

379 Nagu tuleneb määruse nr 806/2014 põhjendusest 116, millele viidati punktis 187 eespool, võib mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist – olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluses võetavat mis tahes meedet – mõjutada selle meetmega seotud avalikke ja erahuve.

380 Tuleb märkida, et hagiavalduses möönavad hagejad, et juba ainuüksi selle mõistaandmine, et kriisilahendusnõukogu on parajasti analüüsimas, kas ta ei peaks teatud ettevõtja suhtes oma volitusi kasutama, on turu jaoks oluline sündmus, mis viib selleni, et investorid, võlausaldajad ja hoiustajad võtavad kahju vältimiseks kaitsemeetmeid.

381 Seega tuleb asuda seisukohale, et hagejate ärakuulamine enne kriisilahendusskeemi või vaidlustatud otsuse vastuvõtmist oleks kaasa toonud menetluse olulise aeglustumise ning seega kahjustanud nii selle meetme eesmärkide saavutamist kui ka tõhusust.

382 Sellega seoses väidavad hagejad, et komisjon ja kriisilahendusnõukogu analüüsisid kriisilahendusmeetme võimalikku vajalikkust mitu nädalat enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, mis andis komisjonile piisavalt aega, et hagejad ära kuulata.

383 Piisab, kui tõdeda, et enne 6. juunit 2017, mil EKP tuvastas, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ja enne kriisilahendusnõukogu otsust algatada kriisilahendusmenetlus, oli Banco Populari kriisilahendus vaid teoreetiline. Lisaks ei selgita hagejad, millisest hetkest oleks komisjon pidanud konsulteerima Banco Populari omakapitaliinstrumentide omanikega, kusjuures arvesse tuleb võtta asjaolu, et nende isik võis muutuda, kuna kapitaliinstrumendid on turul kaubeldavad.

384 Eeltoodust tuleneb ühelt poolt, et sellega, kui hagejad oleks eelnevalt ära kuulatud, teavitades neid võimalikust kriisilahenduse meetmest, oleks kaasnenud risk, et nad kohandavad oma käitumist turul nii, et see muudab Banco Populari finantsolukorra veel raskemaks. Ärakuulamine võinuks niisiis kahjustada kavandatava kriisilahenduse meetme tõhusust.

385 Teiselt poolt ei oleks kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kiireloomulisust arvesse võttes olnud võimalik hagejatega, nagu ka teiste Banco Populari aktsionäride või kapitaliinstrumentide omanikega eelnevalt konsulteerida mitte üksnes nende tuvastamisega seotud raskuste tõttu, vaid ka seetõttu, et võimatu oleks olnud nende seisukohti enne kriisilahendusskeemi või vaidlustatud otsuse vastuvõtmist tõhusalt analüüsida.

386 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hagejate ärakuulamine enne kriisilahendusskeemi või vaidlustatud otsuse vastuvõtmist oleks kahjustanud finantsturgude stabiilsuse kaitse ja ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamise eesmärke ning kriisilahendusmenetluse kiiruse ja tõhususega seotud nõudeid.

387 Banco Populari kriisilahendusmenetluses hagejate ära kuulamata jätmise näol oli seega tegemist ärakuulamisõiguse piiranguga, mis oli vastavalt harta artikli 52 lõikele 1 üldist huvi pakkuva eesmärgi seisukohast põhjendatud ja vajalik ning kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

388 Järelikult tuleb kuues väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Viies väide, mis puudutab omandiõiguse rikkumist

389 Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsusega kinnitatud kriisilahendusskeemiga rikuti nende omandiõigust, mis on sätestatud harta artikli 17 lõikes 1. Nad väidavad, et vaidlustatud otsusega kinnitatud kriisilahendusskeemi alusel toimus nendele kuulunud kapitaliinstrumentide sundvõõrandamine. Kriisilahendusskeemiga otsustatud kapitaliinstrumentide allahindamine kujutab endast õigusvastast sundvõõrandamist, mis ei vasta harta artikli 17 lõike 1 nõuetele, kuna see ei järginud „õigusaktis ette nähtud“ tingimusi ega näe ette õiglast hüvitist.

390 Harta artikli 17 lõikes 1 on sätestatud:

„Igaühel on õigus vallata, kasutada, käsutada ja pärandada oma seaduslikul teel saadud omandit. Kelleltki ei tohi tema omandit ära võtta muidu kui üldistes huvides ja seaduses ettenähtud juhtudel ja

tingimustel ning õigeaegse ja õiglase hüvituse eest. Omandi kasutamist võib reguleerida seadusega niivõrd, kui see on vajalik üldistes huvides.“

391 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole harta artikli 17 lõikega 1 tagatud õigus omandile absoluutne õigus ja selle teostamisele võidakse kehtestada piiranguid, mis on põhjendatavad liidu taotletavate üldise huvi eesmärkidega. Seetõttu, nagu tuleneb ka harta artikli 52 lõikest 1, saab omandiõiguse kasutamisele seada piiranguid tingimusel, et need piirangud vastavad tegelikult taotletud üldise huvi eesmärkidele ega kujuta endast seda eesmärki silmas pidades ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis rikuks sel viisil tagatud õiguse olemust (vt 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, punktid 69 ja 70 ning seal viidatud kohtupraktika; 16. juuli 2020. aasta kohtuotsus Adusbef jt, C-686/18, EU:C:2020:567, punkt 85, ning 23. mai 2019. aasta kohtuotsus Steinhoff jt *vs.* EKP, T-107/17, EU:T:2019:353, punkt 100).

392 Sellest nähtub, et omandiõigus ei ole absoluutne õigus, vaid vastavalt harta artikli 52 lõikele 1, millele on viidatud eespool punktis 336, võib seda piirata, kui piirangud tulenevad kehtivast õigusest, on vajalikud üldise eesmärgi saavutamiseks ja selle eesmärgi suhtes proportsionaalsed.

393 Olgu meenutatud, et kriisilahendusnõukogu otsustas kriisilahendusskeemi artiklis 6 määruse nr 806/2014 artikli 21 alusel Banco Populari kapitaliinstrumendid alla hinnata ja konverteerida eespool punktis 73 selgitatud korras.

394 Lisaks nähtub ühelt poolt määruse nr 806/2014 põhjendusest 61, et aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendamine peaks olema kooskõlas harta artikli 52 lõikes 1 sõnastatud põhimõtetega, ja teiselt poolt sama määruse põhjendusest 62, et sekkumine omandiõigusesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne.

395 Määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punkt a, mis käsitleb kriisilahenduse üldpõhimõtteid, näeb ette, et kriisilahendusmenetluse esemeks oleva krediidiasutuse kahjumi katavad esimeses järjekorras aktsionärid.

396 Euroopa Kohus on pankade aktsionäride osas leidnud, et vastavalt aktsiaseltside aktsionäride staatuse suhtes kohaldatavale üldisele regulatsioonile võtavad nad endale oma investeeringu ulatuses täisriski (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 73).

397 Riigiabi valdkonnas on Euroopa Kohus leidnud, et kuna aktsionärid vastutavad panga võlgade eest panga aktsiakapitali ulatuses, siis ei saa pidada nende omandiõigust kahjustavaks komisjoni teatise riigiabieeskirjade kohaldamise kohta alates 1. augustist 2013 finantskriisi kontekstis pankade kasuks võetavate toetusmeetmete suhtes („Pangandusteatis“) (ELT 2013, C 216, lk 1) punktides 40–46 kehtestatud nõuet, et panga omakapitali puudujäägi kõrvaldamiseks peavad aktsionärid enne riigiabi saamist panustama panga kahjumi katmisesse samas ulatuses, milles nad peaksid seda tegema riigiabi puudumisel (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 74).

398 Analoogia alusel tuleb asuda seisukohale, et kriisilahendusskeemis tehtud otsus alla hinnata ja konverteerida hagejatele kuulunud Banco Populari kapitaliinstrumendid tuleneb asjaolust, et ettevõtja aktsionärid peavad kandma oma investeeringutega lahutamatult seotud riskid, ning asjaolust, et kuna selle ettevõtja suhtes viiakse läbi tema maksejõuetusest tingitud kriisilahendust, peavad selle majanduslikud tagajärjed katma nemad.

399 Selle kohta on Üldkohus varem leidnud, et meede, mis seisnes ühe Küprose panga aktsiate nimiväärtuse vähendamises, oli selle meetmega taotletava eesmärgi suhtes proportsionaalne. Kõigepealt märkis Üldkohus, et selle meetme eesmärk oli aidata kaasa panga rekapitaliseerimisele ning see meede oli sobiv, et saavutada eesmärk tagada Küprose finantssüsteemi ja kogu euroala stabiilsus. Seejärel sedastas Üldkohus, et see meede ei läinud kaugemale sellest, mis oli selle eesmärgi saavutamiseks sobiv ja vajalik, võttes arvesse, et vähem piiravad alternatiivid ei olnud kas realiseeritavad või ei võimaldanud saavutada loodetud tulemusi. Viimaks leidis ta, et taotletava eesmärgi tähtsust arvestades ei tekitanud kõnealune meede ebaproportsionaalselt negatiivseid tagajärgi. Seejuures osutas ta sellele, et panga aktsionärid võtavad oma investeeringute puhul põhimõtteliselt täisriski (13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 330).

400 Neil asjaoludel järeldas Üldkohus, et selle panga aktsiate nimiväärtuse vähendamist ei saa käsitada ebaproportsionaalse ja lubamatu sekkumisena, mis kahjustab aktsionäride omandiõiguse põhisisu (13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 331).

401 Siinkohal tuleb meenutada, et eespool punktis 343 osutatud kohtupraktika järgi on finantsteenustel keskne roll liidu majanduses ning ühe või mitme panga maksejõuetuse puhul on oht, et see levib kiiresti teistele pankadele kas asjaomases liikmesriigis või teistes liikmesriikides.

402 Euroopa Kohus on juba leidnud, et arvestades eesmärki tagada euroala pangandussüsteemi stabiilsus ja vahetut rahalise kahju ohtu, mis oleks asjasse puutuvate pankade hoiustajatele tekkinud nende pankade pankroti korral, võivad mõned omandiõiguse piirangud olla põhjendatud (vt selle kohta 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 74).

403 Samuti on Euroopa Kohus leidnud, et ehkki on olemas selge üldine huvi tugeva ja järjepideva investorite kaitse vastu kogu liidus, ei saa seda huvi pidada kõikides olukordades tähtsamaks kui üldine huvi nende muudatustega loodud finantssüsteemi stabiilsuse tagamise vastu (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 91, ning 8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 54).

404 Ent olgu meenutatud, et kriisilahendusnõukogu leidis kriisilahendusskeemi artiklis 4.2, et Banco Populari kriisilahendus oli vajalik ja proportsionaalne, et saavutada määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punktides a ja b sätestatud eesmärgid, ehk tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus ja vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, sealhulgas turuinfrastruktuuridele, ja säilitades turudistsipliini. Ta märkis, et Banco Populari likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses ei oleks olnud neid eesmärke samavõrra võimalik saavutada. Vaidlustatud otsuses kiitis komisjon sõnaselgelt heaks kriisilahendusnõukogu välja toodud põhjused, mis õigustasid kriisilahendusmeedet avaliku huvi tõttu.

405 Seega vastab kriisilahendusskeem osas, milles selle eesmärk oli säilitada või taastada Banco Populari rahaline olukord – eriti arvestades, et selle puhul oli tegemist alternatiiviga likvideerimisele – üldist huvi pakkuvale eesmärgile harta artikli 52 lõike 1 tähenduses, milleks on finantsturgude stabiilsuse tagamine.

406 Hagejad märgivad, et nad ei sea kahtluse alla määruses nr 806/2014 ette nähtud ühtse kriisilahendusmehhanismi kooskõla hartaga ja möönavad, et maksejõuetu panga kriisilahendus vastavalt selle määruse – mille eesmärk on kaitsta pangandussüsteemi stabiilsust – sätetele on samuti õiguspäraselt avalikes huvides.

407 Esimesena väidavad hagejad, et nende omandis olevate Banco Populari omakapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise otsus on vastuolus harta artikli 17 lõike 1 nõuetega, kuna see otsus ei vastanud õigusnormides ette nähtud tingimustele. Kriisilahendusskeem ja vaidlustatud otsus ei ole kooskõlas liidu õiguse üldpõhimõtetega ega määruse nr 806/2014 sätetega nende ülejäänud väidetes esitatud põhjustel.

408 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et teiste väidete analüüsist nähtub, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga määruse nr 806/2014 sätete kohaldamisel ega rikkunud õiguse üldpõhimõtteid.

409 Lisaks tuleb ühelt poolt täheldada, et oma teistes väidetes ei vaidle hagejad vastu sellele, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 ette nähtud tingimused, mis õigustavad kriisilahendusskeemi vastuvõtmist, olid täidetud. Teiselt poolt ei esita hagejad konkreetseid argumente, mille eesmärk oleks tõendada, et kriisilahendusnõukogu otsustatud kapitalinstrumentide allahindamine ja konverteerimine, mis on meede, mis võib kahjustada nende omandiõigust, ei ole kooskõlas määruse nr 806/2014 artikli 21 sätetega ja komisjon ei oleks seega pidanud seda kinnitama.

410 Sellest nähtub, et hagejad ei ole esitanud ühtegi argumenti, mis seaks kahtluse alla ühelt poolt asjaolu, et kriisilahendusnõukogu otsus alla hinnata ja konverteerida Banco Populari kapitaliinstrumendid oli määruses nr 806/2014 ette nähtud tingimustega kooskõlas, ja teiselt poolt asjaolu, et see otsus oli vajalik üldistes huvides, mis võis õigustada omandiõiguse piiramist.

411 Teisena väidavad hagejad, et kriisilahendusskeem ja vaidlustatud otsus rikuvad harta artikli 17 lõiget 1, sest nendes ei nähta ette neile hüvitise maksmist.

412 Tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis g on sätestatud, et ükski võlausaldaja ei kata suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks katnud juhul, kui ettevõtja, keda kriisilahendus puudutab, oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.

413 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 16 on sätestatud, et hindamaks, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui asjaomase ettevõtja suhtes oleks läbi viidud tavaline maksejõuetusmenetlus, viiakse pärast kriisilahendust läbi hindamine. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 17 kohaselt tehakse selle hindamise käigus kindlaks, kas see, kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud juhul, kui ettevõtja suhtes oleks kriisilahenduse meedet käsitleva otsuse tegemise ajal algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, erineb sellest, kuidas neid tegelikult koheldi kriisilahenduse käigus.

414 Juhuks, kui selle hindamise tulemusena leiab tuvastamist, et aktsionärid või võlausaldajad on kriisilahenduse raames katnud suurema kahjumi kui see, mille nad oleksid pidanud katma tavalise maksejõuetusmenetluse raames toimuva likvideerimise korral, on määruse nr 806/2014 artikli 76 lõikes 1 sätestatud, et kriisilahendusnõukogu võib kasutada kriisilahendusfondi vahendeid neile hüvitise maksmiseks.

415 Sellest tuleneb, et määrus nr 806/2014 loob mehhanismi, mille eesmärk on tagada kriisilahenduse esemeks oleva ettevõtja aktsionäridele või võlausaldajatele õiglane hüvitis vastavalt harta artikli 17 lõike 1 nõuetele.

416 Lisaks, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei piisa nende omandiõiguse rikkumise tuvastamiseks asjaolust, et neile ei makstud kriisilahendusskeemi rakendamise ajal hüvitist, kuna harta artikli 17 lõige 1 ei näe ette hüvitise maksmist samal ajal omandiõiguse piiramisega, nõudes vaid selle maksmist õigeaegselt.

417 Samuti, mis puudutab hagejate repliigis esitatud neid argumente, milles vaieldakse vastu hinnangule 3 ja mis puudutavad Deloitte'i sõltumatuse puudumist ning nende toimikuga tutvumise õiguse rikkumist, siis piisab, kui tõdeda, et need on tulemusetud. Nimelt puudutavad need argumendid hinnangut 3, mis anti pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist ja eraldi menetluses, mistõttu ei saa need vaidlustatud otsuse õiguspärasust kahtluse alla seada.

418 Kolmandana väidavad hagejad repliigis, et hüvitis, mis määratakse kindlaks võlausaldajate erineva kohtlemise alusel kas kriisilahendusmeetme või tavapärase maksejõuetusmenetluse raames, ei ole õiglane hüvitis harta artikli 17 lõike 1 tähenduses. Nad on seisukohal, et kui komisjon oleks järginud liidu õigust, ei oleks vaidlustatud otsust vastu võetud või kriisilahendusskeem oleks olnud teistsugune, mistõttu ei oleks määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 alusel makstav hüvitis seega olnud hüvitis, mis on õiglane. Hagejatele makstav tegelik hüvitis tuleb kindlaks määrata õige teoreetilise stsenaariumi alusel, nimelt lähtudes olukorrast, kus kriisilahendust ei toimu ja leitakse eraõiguslik lahendus, või teise võimalusena olukorrast, kus Banco Populari väärtus määratakse kriisilahenduses õigesti.

419 Olgu meenutatud, et määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis g ette nähtud põhimõtte – mille kohaselt ei saa ühtegi võlausaldajat halvemini kohelda – eesmärk on tagada, et kui kriisilahendusskeemist tulenev hagejate omandiõiguse kahjustamine on ulatuslikum kui see, mis oleks aset leidnud juhul, kui Banco Popular oleks likvideeritud tavapärases maksejõuetusmenetluses, võivad nad hüvitist saada.

420 Käesolevas asjas tuvastas aga kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 ette nähtud tingimused on täidetud, nimelt et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämas, et nõutud tähtaegu arvestades ei saanud ükski muu usaldatavusnõuete alane või erasektori meede takistada tema maksejõuetuks jäämist, ning et kriisilahendusmeede oli avalikes huvides vajalik. Tuleb meenutada, et hagejad ei vaidle vastu sellele, et käesolevas asjas olid need tingimused täidetud.

421 Sellest järeldub, et juhul kui kriisilahendusskeemi ei oleks vastu võetud, oleks alternatiiv olnud Banco Populari likvideerimine tavapärases maksejõuetusmenetluses, mida hagejad kohtuistungil ka tunnistasid.

422 Lisaks nähtub kolmanda väite analüüsist, et täiendavas ekspertiisiaruandes esitatud teoreetiline olukord, millele hagejad viitavad ja mille kohaselt Banco Populari suhtes kriisilahendust ei kohaldata ja seejärel leitakse eraõiguslik lahendus, ei ole asjakohane.

423 Samuti, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei tule nende investeeringu väärtust arvutada kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud olukorra alusel, vaid seda tuleb vaadelda stsenaariumi alusel, kus kriisilahendusskeemi vastu ei võetaks, st olukorras, kus Banco Popular likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses.

424 Sellega seoses on riigiabi valdkonnas Euroopa Kohus leidnud, et raskustes pankade aktsionäride kahju on igal juhul sama suur, olenemata sellest, kas nende nõue tekib riigiabi andmata jätmise tõttu tehtud pankroti väljakuulutamise kohtuotsusest või kulude jagamise eeltingimusest sõltuvast riigiabi andmise menetlusest (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 75).

425 Euroopa Kohus märkis, et pangandussektorit käsitleva teatise punktis 46 on märgitud, et „tuleks jälgida võlausaldajate olukorra halvendamise vältimise põhimõtet“ ning et „allutatud võlausaldajad [ei tohiks] saada majanduslikus mõttes vähem kui nende instrumentide väärtus siis, kui riigiabi ei oleks antud“ (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 77).

426 Euroopa Kohtu hinnangul tuleneb sellest punktist, et kulude jagamise meetmed – mis on omakapitali puudujäägiga pangale riigiabi andmise tingimus – ei saa allutatud võlausaldajate omandiõigusele tekitada kahju, mis ei oleks neile tekkinud selle abi mittesaamisele järgnenud pankrotimenetluses. Neid asjaolusid arvestades ei saa põhjendatult väita, et sellised kulude jagamise meetmed nagu need, mis on ette nähtud pangandusteatises, on käsitatavad aktsionäride ja allutatud võlausaldajate omandiõiguse riivena (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punktid 78 ning 79).

427 Lisaks, mis puudutab väärtpabereid, siis määratakse maksmisele kuuluva hüvitise summa väärtpaberi tegeliku turuväärtuse alusel vaidlusaluste õigusnormide vastuvõtmise ajal, mitte aga selle nimiväärtuse alusel või summa põhjal, mida tema omanik lootis väärtpaberi omandamise ajal saada (vt 13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 314).

428 Seega tuleb analoogia alusel asuda seisukohale, et käesolevas asjas tagab määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis g ette nähtud põhimõtte, et ühtegi võlausaldajat ei tohi halvemini kohelda, kohaldamine hagejatele harta artikli 17 lõike 1 nõuetele vastava õiglase hüvitise.

429 Kõigest eeltoodust nähtub, et esiteks oli Banco Popular maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, samuti ei olnud alternatiivseid meetmeid, mis võinuks seda olukorda vältida, teiseks, kui kriisilahendusskeemi ei oleks vastu võetud, oleks Banco Populari suhtes algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, ning kolmandaks pidid Banco Populari aktsionärid kandma oma investeeringutest tulenevat riski ja määrus nr 806/2014 näeb ette võimaliku hüvitise maksmise lähtuvalt põhimõttest, et ühtegi võlausaldajat ei kohelda halvemini. Seega tuleb järeldada, et kriisilahendusskeemis tehtud otsus Banco Populari kapitaliinstrumendid alla hinnata ja konverteerida ei kujuta endast ebaproportsionaalset ja talumatut sekkumist, mis kahjustab hagejate omandiõiguse põhisisu, vaid seda tuleb pidada nende omandiõiguse piiranguks, mis on õigustatud ja proportsionaalne ning kooskõlas harta artikli 17 lõikega 1 ja artikli 52 lõikega 1.

430 Lisaks tuleb viidata hagejate väitele, et kohtlemine tavapärases maksejõuetusmenetluses on hüvitise kindlaksmääramiseks sobiv kriteerium, kui panga lõpetamine toimub õiguspäraselt. Nad leiavad, et kuna kriisilahendusskeem ei olnud käesolevas asjas määruse nr 806/2014 sätetega kooskõlas, pidi neile maksmisele kuuluv hüvitis põhinema olukorral, milles nad oleksid olnud siis, kui õigusvastaseid akte ei oleks vastu võetud.

431 Tuleb asuda seisukohale, et selle argumentatsiooni eesmärk ei ole näidata mitte omandiõiguse rikkumist, vaid et see on tegelikult nõue hüvitada kahju, mis on tekkinud liidu institutsiooni õigusvastasest tegevusest ja mida võidakse välja mõista kahju hüvitamise hagi alusel.

432 Seega tuleb viies väide tagasi lükata.

Menetlust korraldavate meetmete võtmise taotlused

433 Hagiavalduses esitavad hagejad menetlust korraldavate meetme võtmise taotlused, milles palutakse, et Üldkohus kohustaks komisjoni, kriisilahendusnõukogu ja EKPd esitama teatud dokumente.

434 Tuleb märkida, et 21. mai 2021. aasta menetlustoimingute määrusega kohustas Üldkohus kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ning artikli 103 alusel komisjoni ja kriisilahendusnõukogu esitama eespool punktis 93 nimetatud dokumendid. 16. juuni 2021. aasta määruses asus Üldkohus seisukohale, et komisjoni ja kriisilahendusnõukogu esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid ei ole vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad. Seevastu Banco Populari 6. juuni 2017. aasta kiri EKP-le ilma selle lisata edastati teistele pooltele.

435 Poole esitatud menetlust korraldavate meetmete võtmise või menetlustoimingute tegemise taotluste osas tuleb märkida, et Üldkohus on ainupädev otsustama, kas tema menetluses olevas kohtuasjas temale esitatud teavet on vaja täiendada (vt 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Mamoli Robinetteria *vs.* komisjon, C-619/13 P, EU:C:2017:50, punkt 117 ja seal viidatud kohtupraktika; 12. novembri 2020. aasta kohtuotsus Fleig *vs.* SEAE, C-446/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:918, punkt 53).

436 Käesoleval juhul tuleb märkida, et toimikus sisalduvad andmed koos kohtuistungil antud selgitustega on piisavad, et Üldkohus saaks teha otsuse, sest tal on olnud võimalik teha tarvilik otsus menetluse käigus esitatud nõuete, väidete ja argumentide alusel ning võttes arvesse poolte esitatud dokumente.

437 Sellest järeldub, et hagejate taotlused menetlust korraldavate meetmete võtmiseks tuleb rahuldamata jätta.

438 Kõigest eeltoodust nähtub, et hagi tuleb tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja lahendada hagejate teise võimalusena esitatud nõuet tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1.

Kohtukulud

439 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb nende kohtukulud jätta nende endi kanda ja vastavalt komisjoni ja Banco Santanderi nõudele mõista hagejatelt välja komisjoni ja Banco Santanderi kohtukulud.

440 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Kodukorra artikli 1 lõike 2 punkti f kohaselt tähendab mõiste „institutsioonid“ ELL artikli 13 lõikes 1 loetletud liidu institutsioone ning organeid või asutusi, mis on loodud aluslepingutega või nende rakendamiseks vastu võetud õigusaktiga ja mis võivad olla poolteks Üldkohtus. Määruse nr 806/2014 artikli 42 lõike 1 kohaselt on kriisilahendusnõukogu liidu asutus. Kriisilahendusnõukogu kannab seega oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Algebris (UK) Ltd ja Anchorage Capital Group LLC kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni ja Banco Santander, SA kohtukulud.

3. Jätta Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud tema enda kanda.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. juunil 2022 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Õiguslik raamistik 2

Vaidluse taust ja pärast hagi esitamist aset leidnud asjaolud 5

Banco Populari olukord enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist 6

Muud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud asjaolud 8

Banco Populari 7. juuni 2017. aasta kriisilahendusskeem 11

Pärast kriisilahendusotsuse tegemist aset leidnud asjaolud 12

Menetlus ja poolte nõuded 13

Õiguslik käsitlus 14

Esimene väide, et komisjon ei analüüsinud kriisilahendusskeemi enne selle kinnitamist 16

Teine väide, mille kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust 21

Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud ametisaladuse hoidmise kohustust ja hea halduse põhimõtet 22

Neljas väide, et määruse nr 806/2014 artiklite 14, 18, 20–22 ja 24 kohaldamisel on tehtud ilmseid hindamisvigu 29

Esimene etteheide, mis puudutab hinnangu 2 usaldusväärsust ja selle esialgset laadi 31

Teine etteheide, mis puudutab Deloitte'i tehtud korrektsioone 33

Kolmas etteheide, mis puudutab hinnangus 2 määratletud väärtusvahemikku 40

Kuues väide, mille kohaselt on rikutud õigust olla ära kuulatud 41

Viies väide, mis puudutab omandiõiguse rikkumist 50

Menetlust korraldavate meetmete võtmise taotlused 56

Kohtukulud 56